

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bohem žehnává.”

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 28.

Sobota (Saturday) 5. 7. (July) 1986

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

K 100.výročí postavení Sochy Svobody při vstupu do přístavu New York

Postavena při vjezdu do přístavu v New Yorku asi 3000 yardů jihozápadně od Manhattanu. Francouzský národ jí daroval Spojeným státům (dodatečně po deseti letech) - u příležitosti oslav prvního století Americké nezávislosti. (4. července 1776-1876).

S původním nápadem - darovat Americe nějakou sochu, která by symbolizovala základní myšlenku amerického boje za nezávislost (v němž Francouzi tak trochu spatřovali „plod své Velké francouzské revoluce“ (r.) přišel nejprve tehdejší známý francouzský novinář a politik Eduard René Lefebure de Laboulaye, těsně po změně režimu ve Francii a založení t.zv. Třetí republiky.

Se svojí myšlenkou se svěřil svému příteli sochaři italského původu, který se jmenoval Frédéric August Bartholdi, a r. 1875 společně založili spolek „Franco-American Union“, který si vzal za úkol organizovat ve Francii celonárodní sbírku k provedení ve velkém původní Bartholdiho 4 stopy velikého návrhu sochy, které dal sám jméno „Svoboda osvěťující celý svět“. (Až zase jednou navštívíte Itálii a zajdete si ve Florencii do chrámu Sv. Kříže, najdete tam malou sošku snad dokonce mariánskou - jejíž tvář určitě Bartholdiho inspirovala při jeho vytváření sochy Svobody pro Ameriku). Když francouzský národ sebral potřebné fondy, Bartholdi vedl sám osobně všechny práce na provedení dnešní

naší známé „Sochy Svobody“ ve velkém ze silných bronzových plátů. V roce 1884 byla konečně ve svých obrovských rozměrech dokončena, znovu rozmontována a v „kusech“ přivezena na francouzské nákladní lodi do USA.

Když Američané viděli, že Francouzi to myslí se svým darem skutečně vážně, začali zase koncem r. 1883 dělat celonárodní sbírku na postavení zděného železobetonového podstavce pro očekávaný dar „Sochy Svobody“ z Francie a 28. října r. 1886 ji tehdejší prezident USA Grover Cleveland konečně inauguroval.

O jejích rozměrech a úsilí o její obnovu v naší současnosti vám napíšeme příště.

T.B.Hlubuček:

„Policejní přivítání v Americe“

Často si vzpomínám na své nezrovna radostné přivítání na půdě Ameriky. Bylo to 19. června roku 1920, kdy naše loď přistála v newyorském přístavu. Vzalo to dobré dvě hodiny projít celní prohlídkou zavazadel a imigračními úřady, nežli mne dopravili na „New York Central“ - železniční stanici, odkud jsem měl jet vlakem do Cedar Rapids ve státu Iowa. Stalo se, že namísto ranního vlaku nasedl jsem na odpolední. Když vlak po několika dnech a nocích dojel na nádraží v Cedar Rapids, očekával jsem, že v několika okamžicích ocitnu se v náručí tatínka. Rozhlížel jsem se na peroně na všechny strany, ale nikdo se neukázal. U dveří, vedoucích do čekárny nádraží, stál vysoký policista s obuškem a pistolí za pasem a občas se podí-

val na neznámého mu mladíka s čepicí na hlavě a proutěným zavazadlem. Když se perón vyprázdnil, policista zvolna ke mně namířil a jadrnou češtinou se mě otázel: „Nejsi náhodou mladý Hlubuček?“ - Vzalo mi chvíli nežli jsem se vzpamatoval, nemoha věřit, že americký policista by mohl mluvit mojí řečí. Později jsem se však dozvěděl, že to byl policejní seržant Frank Hrabětín, který na nádraží konal pravidelnou patrolovu. - Řekl mi, že otec čekal na nádraží celé dopoledne, a když po odjezdu posledního vlaku já nevystoupil, šel do svého obchodu. Hrabětín ukázal na úzký most přes řeku Cedar a radil, abych jej přešel, na druhé straně pokračoval v cestě doprava až přijdu k velkému výkladnímu oknu, pinému kloboukům. „Tam najdeš tatínka.“ Tak jsem se vydal s chutí na cestu a už za chvíli jsme si padli s tatínkem do náručí. Samozřejmě, že nebylo

konec otázkám, jak je všechno doma, a proč jsem nepřijel ranním vlakem.

O mnoho let později, když jsem ve svém novém domově zdomácněl, zmíněný policista Hrabětín zemřel a rodina si vyžádala, abych jej vyprovodil ke hrobu na našem českém národním hřbitově a tam se s ním rozloučil. - Na toto uvítání v Americe jsem nikdy nemohl zapomenout, protože bylo provázáno s tehdejšími pochopitelným strachem emigranta, který očekával, že bude namísto otčova objetí, zavřen pro nějaký přečin, jehož si nebyl vědom.

Hrabětín byl jedním z mnoha českých policistů; po řadu let byl i náčelníkem policejního departmentu Čech Wes Beneš a v čele městských hasičských sborů další krajan Emil Kohout. Také mezi starosty města byli krajané Jos. Štěpánek a Milo Sedláček. To jen na doklad, jak se naši lidé zapojili do amerického života.

Congratulations to the STATUE OF LIBERTY ON HER 100th BIRTHDAY

In 1886, Grover Cleveland was President, New York City was a thriving metropolis and the Statue of Liberty her newest jewel.

Hlava „Sochy Svobody“ vystavená v r. 1884 v Paříži před jejím odesláním do USA.

Sloupek informací

**o tom, že už i „sovětskému člověku“
se začínají otvírat oči,
že odpor proti totalitě Moskvy
klíčí a roste ve všech podmaněných národech
a že i rudoarmějci jsou nespokojeni**

**Konečně „sovětský člověk“
začíná otvírat oči a srovnávat**

Daleko dříve, než se Sovětský svaz ve jménu marxismu - leninismu vydal na pochod, aby „osvobodil dělnickou třídu“, a než sovětské tanky svými pásy rozdrtily touhu po svobodě lidí v Berlíně, Budapešti, Varšavě a Praze, dříve než se komunismus začal zabydlovat ve vzdálených světadílech, ruští dělníci pochopili, čím je marxismus - leninismus a komunistické učení v praxi. Čtyři měsíce po uchopení moci bolševiky vydala petrohradská dělnická rada v březnu 1918 prohlášení tohoto znění: „Slíbili nám chléb. Ve skutečnosti máme větší hlad než dříve. Dalí nám občanskou válku, která pustoší zemi. Pod vlajkou socialismu se ničí hospodářství a mrhá se našimi penězi. Vládne nám korupce, která dostoupila neslýchaných rozměrů. Naučili jsme se bát nezaměstnanosti, přičemž jsme měli v rukou všechny prostředky ji úspěšně odvrátit. Ty jsme nyní ztratili. Slibovali nám svobodu, ale co máme ve skutečnosti? Kde je svoboda tisku a projevu, kde je naše

právo na demonstraci? Vše pošlapala policejní bota. O výročním dnu naší krví vykoupené revoluce stojíme zde opět v okovech bezpráví, o kterém jsme v slavných únorových dnech mysleli, že jsme se ho zbavili. Opět se stíhají lidé bez vynesení rozsudku a našimi katy jsou zrádci, špiclové, provokatéři a udavači.“

Po šedesáti letech se obraz sovětského Ruska příliš neměnil. Sovětský svaz a ostatní území ovládaná Moskvou jsou velkým žalářem. Hranice mezi německými státy, lemované samostřílnými zařízeními, berlínská zeď, hlídané západní hranice mezi jednotlivými státy východního bloku, plot na sovětsko - turecké hranici od Černého moře k Iránu napříč horami a stepmi, každé dva kilometry přerušeny hlídkovou věží, takový je žalář národů, rozkládající se od Vladivostoku po Cheb a pravý břeh Labe.

Duchovní elita je v žaláři, anebo musila své domovy opustit: Alexander Solženicyn, Vladimír Bukovskij, Andrej Amalrik, Ernest Neizvestnyj, Mstislav Rostropovič, nejlepší

členové opery a baletu, ti všichni opustili Sovětský svaz, ale nikoli Rusko, za které dále bojují a přesvědčují Západ, že Rusko není totéž co Sovětský svaz.

Milióny lidí prožívají nejlepší léta svého života v táborech, jejichž nelidskost popsal ve svém díle „Souostroví Gulag“ Alexander Solženicyn. Ale i tito lidé za ostnatým drátem se nevzdali a bojují jediným prostředkem, který jim zbývá: každoročně 5. září ve výroční den počátku rudého teroru v roce 1918, 30. října, který byl prohlášen Dnem politických vězňů, a 10. prosince, o dni, kdy byla vyhlášena Proklamace o lidských právech, vstupují do hladových stávek.

V archívech rozhlasové stanice Rádio Liberty v Mnichově jsou stovky dokumentů, z nichž každý žaluje Sovětský svaz z porušování lidských práv po 1. srpnu 1975, kdy představitelé Kremlu podepsali v Helsinkách Závěrečné akty evropské konference. Jsou to doklady o podmínkách v žalářích, seznamy politických vězňů, hlášení o represáliích proti lidem, kteří se dožadovali svého práva, o pronásledování věřících, o domovních prohlídkách a nelidských výsleších, o zneužití psychiatrie, o ukrajinských utečencích, o pronásledování členů takzvaných helsinských skupin. Je to jen zlomek spáchaného bezpráví. V sovětských věznicích je milión dvě stě tisíc lidí, to je půl procenta všeho sovětského obyvatelstva.

Občanské hnutí za lidská práva se v Sovětském svazu zformovalo v letech 1966 až 1970. Jeho členové nepožadují nic víc a nic méně, než aby se zachovávaly ústavní zákony. Už tento minimální požadavek z nich činí nesmiřitelné odpůrce režimu. Říkají o sobě: „My nejsme politická strana, ani jiná organizace. Máme jediný zákon, a tím je naše svědomí, náš přirozený soucit s neprávem pronásledovanými, úcta k člověku a svobodnému duchu, úcta k pravdě.“ Tato slova napsala bojovnice za lidská práva Tatjana Chodorovičová.

Ještě nebezpečnější je pro sovětské vedení opozice neruských národů proti ruské nadvládě. V Sovětském svazu ovládá 129 miliónů Rusů 142 milióny občanů jiných národností. Ze Slovanů jsou to především Ukrajinci a Bělorusové, ve svazových republikách Střední Asie a v oblasti Kavkazu jsou to muslimské národy, další skupinu tvoří křesťanští Gruzínci a Arméni, počátkem čtyřicátých let k nim přibýly

pobaltské národy - Estonci, Litevci a Lotyšci - a konečně jsou to Židé a občané západních národností - Němci, Poláci a Rumuni.

Po násilném připojení pobaltských států v roce 1940 a po sovětském novém obsazení baltského protoru krátce před koncem války bylo jen v Litvě popraveno 540,000 lidí. Po zasedání VI. pléna ústředního výboru litevské komunistické strany 27. prosince 1944 prohlásil Michail Suslov: „Litva bude dál existovat, ale bez Litevců.“

Teprve v roce 1977 se dostalo na Západ otřesné svědectví odvěčeného estonského prezidenta Konstantina Paetse v propašovaných dopisech. Okamžitě po obsazení baltských států Rudou armádou vydal náměstek velitele sovětské tajné policie generál Ivan Sever rozkaz číslo 001223, podle něhož bylo zatčeno a deportováno tisíce lidí z Estonska, Litvy i Lotyšska. Estonská armáda byla odzbrojena, důstojníci byli odvezeni na Sibiř, anebo zastřeleni. V jednom ze svých dopisů se estonský prezident Paets obrací na generálního tajemníka Organizace spojených národů. Píše: „Žádám Spojené národy a celý civilizovaný svět o pomoc pro národy Estonska, Litvy a Lotyšska, proti kterým sovětské okupanty používají bezohledného násilí.“

Odpor proti Moskvě je cítit ve všech sovětských guberniích

Zvláště silný protisovětský odpor trvá na Litvě, kde tajně vychází sedm samizdatových časopisů. Rovněž na Ukrajině, kde vlastenecká osvobozovací armáda sváděla boje se sovětskými jednotkami až do počátku padesátých let a kde v roce 1962 došlo k ozbrojenému povstání, vychází ještě větší počet samizdatů. Známý je především „Ukrajinský visník“, založený v r. 1970. V uk-

rajinském Kyjevě působí také skupina, požadující zachování lidských práv. Velký odpor proti moskevskému centralismu je rovněž v Gruzii, kde jsou v opozici dvě rozdílné skupiny - jedna gruzínští nacionalisté, kteří se nesmířili s násilnickým připojením své země k Sovětskému svazu, jednak přívrženci Brežněvem sesazeného gruzínského ministerského předsedy a tajemníka komunistické strany Mžavadzeho.

Od roku 1974 dochází v Gruzii pravidelně k pumovým atentátům a v roce 1978 vzniklo otevřené lidové povstání, namířené proti nadvládě Moskvy. Silné nepokoje se odehrály v roce 1965 v Azerbejdžánu a o dva roky později v jižním Kazachstánu, proti nimž musila Moskva nasadit vojsko. K povstáním dochází v územích, obývaných krymskými Tatary, kteří Rusům nezapomněli, že mnoho jejich krajanů bylo vypovězeno ze svých domovů. Krymští Tataři žádají obnovení autonomní republiky na poloostrově Krymu.

Na odpor proti režimu se stavějí i četné náboženské skupiny - litevští katolíci, baptisté, unitářská ukrajinská církev a také mnozí ortodoxní kněží a věřící, kteří nesouhlasí s povolností vyšších orgánů své církve vůči politickým místům. Otřesná je modlitba faráře Dimitrije Dudka, vyslovená 21. dubna 1977 ve vsi Grebnevo u Moskvy, která se tajně kolportuje mezi věřícími: „Ó Pane! Krev k smrti umučených, zastřelených, zardoušených, hladem a zimou umořených, vzlyk ruské půdy zaznívá k mým uším. Mne, který stojí před tvým oltářem, chtějí lháři a pomlouvači soudit za to, že jsem nezapomněl na ty, které svrhli do šachet dolů, na volající o pomoc, kteří byli zabiti, na ruské slovo, jež bylo umlčeno a

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“. ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, IL. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

July 5, 1986 — Vol. XI. No. 28.

DO ČESKOSLOVENSKA 1986

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Do Vídně, okružní letenka jen za \$649.00.

EXPO 86, Vancouver a San Francisco. 12-denní zájezd vlakem a busem. Dva odjezdy: 3. července a 8. září. Cena \$859.00.

Nabízíme levné letní výlety na Hawaii, Floridu, Californii, Bahamas, Jamajku, Acapulco, Cancun a jiné. Zavolejte o podrobnosti.

Vyřizujeme přesně a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

jež počíná znovu ožít. Chtěl mě soudit, protože jsem nezapomněl na zabitě bratry umučené k smrti a ukřižované v kostelech. Stojím před tvým oltářem, Pane, dokud ještě mohu a modlím se k tobě, abys vyslyšel nás hříšné. Dopustil jsi, abychom pro své hříchy upadli do rukou bezbožných. Smiluj se nad námi ve svém milosrdenství a odpusť všem, obměkči zkamenělá srdce a osvit' temnělou mysl našich nepřátel, aby si uvědomili své činy, zalekli se jich a pocítili lítost, aby jednou neumírali tak, jako lotr po tvé levici. Víím, že spolu se mnou se k tobě utíkají zástupy mučedníků a jsem šťasten, že se k tobě mohu modlit s nimi. Slyším hlasy, v nichž se ozývá láska a milost. Odpusť všem, kteří nevědí, co činí."

I rudoarmějci jsou nespokojení

Koncem března 1978 rozšířil bývalý sovětský generál Pjotr Grigorenko zprávu o politické nespokojenosti v Rudé armádě: „Znám mnoho sovětských důstojníků, kteří se účastnili invaze do Československa a jsou proto velice nešťastní." O hnutí za občanská práva v Sovětském svazu genrál Grigorenko napsal, že na Západě vzniká dojem, že jde o malé bezmocné skupiny a jednotlivce. Tento dojem je však mylný a že v Sovětském svazu se boj za lidská a občanská práva stává masovým hnutím, které se rozšiřuje po celé zemi. Řekl, že když se v Moskvě něco stane, vědí o tom členové hnutí i v odlehlých částech Sovětského svazu za několik hodin a že důležitou roli při tom hrají západní rozhlasové stanice.

Neklid a nespokojenost se šíří i v sovětském dělnictvu. Na přelomu let 1978 a 79 založilo několik občanů pod vedením Vladimíra Klebanova nezávislý odborový svaz. Už v prvním týdnu se do něho přihlásilo dvě stě dělníků.

Sovětská moc se snaží opoziční hnutí umlčet. K výsledkům, žalářování, deportacím a nuceným pracím přibyla v posledních letech psychiatrie. Zavíráním zdravých lidí do útavu pro choromyslné se mimo jiné zabýval i světový kongres psychiatrů ba Havaji v srpnu 1977. Alexander Solženicyn hovoří o vraždě ducha a o nové variantě plynové komory. Mladý moskevský lékař Alexander P. Podrabinek vypracoval dokumentaci o zneužívání psychiatrie v Sovětském svazu. Uvádí, že nejméně v jedenácti sovětských klinikách jsou bojovníci za lidská práva nuceni užívat léky, mající za následek změny osobnosti, například Haloperidol, který způsobuje

křeče svalů, neklid, koktání a nespavost, nebo Thorazin, jenž ochromuje vůli, či sírové injekce, vyvolávající horečku, jež vede k úplnému vyčerpání sil, nebo injekce solného roztoku, které způsobují otoky stehien, a řadu jiných preparátů vždy se zdraví poškozujícími účinky.

Při ohlášení nové sovětské ústavy zveřejnil Vladimír Bukovskij, který nazval novou ústavu nástrojem útisku a zglajchaltování, svou výzvu západní veřejnosti: „Jménem svých kamarádů, kteří zůstali za ostnatými dráty a v této těžké době nemají možnost pozvednout svůj hlas, obracím se na parlamenty a vlády zemí, které spolupodepsaly Závěrečné prohlášení z Helsinek, aby nepřipustily uznání komunistické diktatury, která zbavuje základních práv 250 miliónů lidí."

Zestárlé a zbyrokratizované sovětské vedení, které si často tak sebejistě počíná na mezinárodním diplomatickém parketu, nemá proti opozici jinou zbraň než násilí a teror. Nikdy se nemůže vydat na tenký led a diskutovat s lidmi, kteří jinak smýšlejí. Nemůže nikoho přesvědčit o své pravdě - kterou ostatně žádnou nemá. Vydává jen prázdná frázevítá hesla, kterým nevěří ani ti, jež je vymýšlejí. Jestli Sovětský svaz někdy hnál dopředu revoluční elán, ta doba dávno přešla. Marx je mrtev. Navenek je Sovětský svaz silnou a obávanou - a skutečně nebezpečnou - velmocí, uvnitř je však slab. Hospodářské potíže, korupce a černý trh, lhostejnost a vzrůstající religiozita, to jsou znaky trvalé a prohlubující se krize.

Naděje na svobodu nabývá konkrétních forem.

Už před více než čtvrt stoletím byli v uniformách Rudé armády lidé, kteří poslechli raději své svědomí než rozkaz. Ve svobodné části Berlína je pomník a nápis na něm sděluje kolemjdoucím: Ruským důstojníkům a vojákům, kteří musili zemřít, protože se zdráhali střílet na bojovníky za svobodu 17. června 1953.

Jen tam, kde lidé neznají sovětský ráj z vlastní zkušenosti, vyrůstají mladí lidé, kteří ještě věří na marxismus - leninismus. Několik dní po takzvané májové manifestaci v roce 1972 řekl na Západě žijící ruský spisovatel Anatolij Kuzněcov: „Nevědomost Západu byla pro mne otřesným zážitkem. Když jsem viděl májové průvody s rudými vlajkami se symboly srpů a kladiva, zachvělo se mi srdce. Jak naivní jsou tyto lidé! Vždyť mají všechny možnosti informací a přesto nechápou, jaký strašlivý osud si přeji."

Společnost pro vědy a umění

NAŠÍ MLÁDEŽI

Milí mladí přátelé, máte život před sebou a mnozí z Vás se jistě zajímáte, jak řešit úkoly a problémy, které život přináší. Možná, že se chcete seznámit s mladými lidmi stejného národního dědictví a vědomí. V tomto případě členové SVU by Vám rádi pomohli a poradili. Máte-li zájem, napište si o náš dotazník spolu s případnými návrhy a podněty a zašlete na následující adresu:

SVU-Chicago
c/o Joseph Pavelčík
P.O.B. 104
Melrose Park, IL 60160

Klub Domov z NSČK koná svou schůzi v pondělí 14. července 1986 7:00 P.M. v budově Mid-America Savings 5900 Cermak Rd., Cicero Ill.

Na programu: Stručná promluva Otce Vojtěcha Víta, O.S.B.

Příprava našeho letošního srpnového pikniku a naše prázdninová činnost. Je to naše poslední předprázdninová schůze.

Řekněte o našem klubu svým známým, o nichž se domníváte, že mají zájem o zdejší naši národní křesťanskou větev a národně náboženskou práci.

Přejeme Vám všem hezké prožití prázdnin a těšíme se s Vámi na shledanou na našem pikniku v neděli 10. srpna v lesní rezervaci čís. 1 Desplaines.

- Otec Vojtěch Vít O.S.B. duchovní rádce
- Anna Ryšavá Pokladní
- Ludvík Pospíchal předseda
- Františka Uhlířová tajemnice

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V NEW YORKU

Den českých katolíků v New Yorku se koná v neděli 20. července v parku „Sokol-Orel“ na 2694 Schurz Ave., Bronx, New York.

Den českých katolíků bude zahájen v 11:30 A.M. mší svatou. V 1:30 P.M. začne program oslavy. Od 2:00 P.M. do 6:00 P.M. bude vyhraněn oblibené dechové hudbě.

Těšíme se s Vámi na srdečné shledání na této naší tradiční národní slavnosti.

Pořadatelé

Dopis ČSNRA poslancům US Kongresu ve věci hlasování sto milionové podpory pro obránce svobody v Nikaragui

June 10, 1986

Dear Congressman:

Many votes against the aid to the Nicaraguan contras were motivated by the desire to „give negotiations another chance“ and a reliance on the Contadora process. However, the end of May, the meeting of the participants in Panama was wrecked by a unilateral intransigence of the Sandinista representatives even on matters of arms control.

This proves again that Communist governments use negotiations to gain time for consolidation and for annihilation of opposition unless they are confronted with determination backed by strength. Had Congress voted the aid to the contras, the outcome could have been different.

Not that signing an agreement would have much meaning in it-

self. The Sandinistas have already broken their agreement with the Organization of American States to respect democratic freedoms. Only participation of independent democratic representatives in the Nicaraguan government will ensure that Nicaragua will cease to be a beachhead for Soviet power, an immediate danger to the independence of her neighbors and a long threat to the interests of the United States.

For these reasons we urge you very strongly to cast your vote in favor of the aid to Nicaraguan freedom fighters in the upcoming vote in the House. We will publish the names and the votes for the information of the approximately 250,000 members of our associated organizations of Americans of Czechoslovak origin.

Very truly yours
Dr. Leopold Rozboril,
President
Czechoslovak National
Council of America
cc The Honorable Ronald
Reagan President of the United
States of America

Z vděčnosti za dar svobody a štědré příležitosti k uplatnění našich talentů v této poželnané zemi všech národů, ras a jazyků blahopřejeme americkému národu k jeho společnému úsilí o obranu sochy Svobody v New-Yorském přístavu u příležitosti jejich 100. „narozenin“ z vděčnosti za to, že i nás kdysi uvítala, když jsme přistáli jako přistěhovalci u břehů Nového Světa.

HERMÍNA ONDRUŠOVÁ
S RODINOU

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CLEVELANDU, OHIO

srdečně zve všechny své členy a přátele na

NÁRODNÍ DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

V NEDĚLI 20. ČERVENCE 1986

POZOR!

Bohoslužby ve 12:00 hod. v poledne v kostele sv. Prokopa.
Od 1:00 P.M. se podávají občerstvení v České sině Karlín.
Od 2:00 P.M. občanská slavnost s národopisným programem a lidovou veselicí.

DOBA "BĚHEM ROKU"

15. NEDELE „BĚHEM ROKU“

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty ukazuješ bloudícím světlo pravdy, - aby se mohli vrátit na správnou cestu. - Dej všem, kteří se hlásí ke křesťanství - ať odmítají, co mu odporuje, - a usilují o to, co se s ním shoduje. - Skrze tvého syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje pro všechny věky věků.

ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 30, 10-14)

Mojžiš řekl lidu: „Budeš poslouchat hlas Hospodina, svého Boha, abys zachovával jeho příkazy a nařízení, to, co je napsáno v knize tohoto Zákona, a obrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, celým srdcem a celou duší.

Nebot' tento příkaz, který ti dnes ukládám, není pro tebe příliš nesnadný a není tak daleko od tebe. Není na nebi, že bys musel říkat: „Kdopak nám vystoupí do nebe, aby nám ho snesl, oznámil a my ho mohli zachovávat?“ Není daleko za mořem, že bys musel říkat: „Kdopak nám překročí moře, aby nám ho přinesl, oznámil, a my ho mohli vykonávat?“ Vždyť je ti to slovo velmi blízké, je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš vykonávat.“

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol. 1, 15-20)

Ježíš Kristus je věrný obraz viditelného Boha, zrozený dříve než kdokoli z tvorů. On je vzor, podle kterého bylo stvořeno všechno řá nebi a na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti - všechno je stvořeno skrze něj a kvůli němu. On je dřív než všechno ostatní a všechno trvá dále jen skrze něho.

A on je hlava těla, to je církve: stojí na začátku, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlily všechny dokonalosti v plné míře, a skrze něho že se sebou usmíří všechno tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že způsobí pokoj jeho krví prolitou na kříži.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE. (Lk 10, 25-37)

Jeden znalec Zákona vystoupil a pokoušel Ježíše: „Mistře, co mám dělat, abych měl za podíl věčný život?“

Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“

On mu odpověděl: „Miluj Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „svého bližního jako sám sebe“.

Řekl mu: „Správně jsi odpověděl. To dělej a budeš žít.“

Ale on se chtěl ospravedlnit, a proto řekl Ježíšovi: „A kdo je můj bližní?“

Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti ho obrali, zbilili, nechali tam ležet polomrtvého a utekli. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho viděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samaritán přišel na své cestě k němu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil ho na svého mezka, zavezl do hostince a staral se o něho. Druhého dne vyňal dva denáry a dal je hostinskému se slovy: „Postarej se o něho a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.“

Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který upadl mezi lupiče?“

Odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

P. Leo Kuchař:

Jak máme prožívat mši svatou?

Jsem Eucharistán, naše řádová zkratka je SSS-jedno S se nesmí vynechat! A v Brně ji vysvětlovali jako „spolek stálé srandy“. Těšilo mě vždycky, že jsem člověk radostný a o tomto duchovním víkendu bych vám zprostředkoval tu radost, která plyne z naší víry. A jako Eucharistán chci začít Nejsvětější svátostí. Pomyslete si: Inu, je Eucharistán, jeho chlebiček je mluvit o Eucharistii.

Avšak ta Eucharistie je naším chlebičkem společným. A není to obyčejný chléb, je to Pán Ježíš sám. Ten je středem našeho života a naší pozornosti. Vždycky vycházím z Nejsvětější svátosti - kdekoli dávám exercicie - a mám všelijaké posluchačstvo: už jsem dával exercicie i prostitutkám ve věznici.

Mluvím-li o Eucharistii, mám na mysli mši sv. Ta je naším denním nebo týdenním chlebičkem. Každou neděli slavíme památku Páně. A když už něco tak pravidelně děláme, měli bychom se nad tím zamyslet.

Od mostu k mostu

Představte si, že mše sv. je plynoucí řeka a my jdeme po nábřeží a vždy přijdeme k nějakému mostu, který spojuje slavnost mše sv. s naším životem. Znamená to, že slavení neděle a eucharistie nesmí být odtrženo od našeho života; proto ty mosty. Známy prof. Jungmann přirovnává mši sv. ke svatyni, vybudované na skále. Kdo tam chce slavit mši sv. musí vystoupit po schodech nahoru a pak zase sejít dolů. Znamená to: přicházíme-li do kostela slavit Nejsvětější obět', musíme s sebou přinést mnohé věci ze svého života, nemáme přicházet s prázdnými rukama. A po mši sv. si z Nejsvětější oběti zase mnohé věci neseme domů, do svého života. Jinak by mše sv. visela ve vzduchoprázdném prostoru. Sledujeme-li stavební kameny, z nichž je složena mše sv., vidíme, že jsou v ní ob-

saženy všechny náměty pro naše rozjímání i pro náš křesťanský život.

Mše svatá začíná

kajícím úkonem. Je to první most, který spojuje mši sv., s naším životem, je nejen částí mše sv., ale i našeho života. Pokání znamená vždy návrat k stavu po křtu sv. Při křtu jsme se stali dětmi Božími, novými lidmi. Totéž se stane při pokání.

Modlitba kněze jménem církve

tedy i jménem všech přítomných je další most. Modlí se i jménem nepřítomných. Co je modlitba ve mši sv. a v našem životě? Mohu vás ujistit, že naší modlitbě Bůh velmi pozorně naslouchá. Nevím, je-li mezi našimi přáteli a příbuznými někdo, kdo nám tak pozorně naslouchá jako Bůh, když se modlíme. Ba i když sami nejsme se svými modlitbami spokojeni, modlíme se roztržitě. Bůh naší modlitbu slyší a reaguje na ni. Nedává odpověď slyšitelnou, ale odpovídá tím, že zasahuje do našeho života. Modlíme se, a nevíme, co Bůh s naší modlitbou udělá. Pán Bůh má čas. Snad se dnes v mém životě odehrálo něco, co má příčinnou souvislost s modlitbou, kterou jsem možná pronesl při svém prvním sv. přijímání. I když máme často dojem, že nás Bůh nevyslyšel, je to obvykle proto, že nám dal za naši modlitbu mnohem víc, než jsme očekávali.

Má Pán Bůh splnit vždy, co si přejeme?

Bůh nám dává vždy to, co potřebujeme, i když nám nedává vždy to, co si přejeme. Jako rodiče děláte totéž. Také nesplníte všechna přání svých dětí; kdybyste to bývali dělali, možná, že by dnes vaše děti už nežily. Rodiče jsou rozumnější než děti, dávají jim to, co potřebují.

Tak i my jsme před Bohem takové malé děti, často nerozumné.

Tu mi napadá příběh ze Skutků apoštolských. Petr a Jan vstupují do chrámu u ztv. Skvostné brány; sedí tam chromý žebrák a prosí o peníze. Apoštolové se u něho zastavují. Dobré znamení! Určitě něco žebrákovi dají! Sv.

Petr říká: „Zlato a stříbro nemáme, ale co máme, to ti dáme. Ve jménu Pána Ježíše vstaň a jdi!“ Chromý žebrák vyskočí a je zdravý. A teď absurdní myšlenka! Představte si, že uzdravený žebrák přijde domů ke své rodině - pokud nějakou měl - a roztrpčeně vypoví: „Ti apoštolové Ježíše z Nazareta jsou bezohlední lidé! Prosil jsem se o peníze a myslíte, že jsem něco dostal? Ani krejcar mi nedali!“

Jistě si žebrák nestěžoval, ale byl rád, že dostal něco většího - zdraví.

Další most - bohoslužba slova

V ní si s Pánem Bohem vyměňujeme role. Když jsme se modlili, mluvili jsme my a Bůh naslouchal. V bohoslužbě slova k nám mluví Bůh a my ho posloucháme. Bylo by dobré, kdybychom poslouchali stejně pozorně, jako poslouchal Bůh, když jsme mluvili my. Blahá zvěst Kristova je tak důležitá, že mu prostě nestačí, aby nám ji řekl jen jednou. Teoreticky bychom nemuseli slovo Boží poslouchat při každé mši sv. Bůh by mohl říci: Doma máš Písmo sv., tak si to přečti. Ne, slovo Boží se nám hlásá stále znovu.

Doporučoval bych vám, abyste se už přede mší sv. připravili duchovně na to, že někdy v bohoslužbě slova - snad v epistoletě, snad v evangeliu - snad v kázání - bude skryta nějaká Boží věta, která je adresovaná vám osobně. Jako ten poklad, zakopaný v poli; nevíme kde je. Musíme pole proorat, abychom poklad našli. Proto posloucháme pozorně při bohoslužbě slova, abychom nepropásli oslovení Boží. Budete-li pozorní, nastane radostný okamžik, kdy zjistíte: Pán Bůh mi odpověděl na to, co jsem už dávno hledal. Nebo mi řekl, co ode mne očekává. Možná, že to někdy bude pobídka nebo výčitka, ale vždy to bude slovo milujícího partnera.

Dalším mostem je tzv. obětování

V nové liturgii se mluví o připravené obětní daru, protože velká obět', kterou přináší Kristus, se odehrává při proměňování. Vzdor tomu má i pro nás obětování význam. V nových liturgických textech se častěji objevuje zmínka, že máme být obětí spolu s Kristem. Tedy Kristus nemá být jedinou obětí. Kdyby se Kristus obětoval bez nás, jakou roli bychom hráli při mši sv. my?

Snad bychom byli jen diváky, kteří tu obět' doprovázejí zpěvem, ale jinak by naše účast chyběla. Naší životní obět' musíme spojovat s obětí Kristovou.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklenář u dědy u otce v Československu

Existuje pro to ve mši sv. krásná symbolika; je to kapka vody, kterou vlévá kněz do kalicha s vínem. Kapka vody se hned promění ve víno, protože malé množství vody se přizpůsobí většině. A protože se ta kapka vody promění ve víno, promění se s vínem v Krev Páně. Obět' našeho života je ve srovnání s cenným vínem Krve Kristovy jen kapka vody, ale i naše obět' se promění v obět' Kristovu.

Tedy vše, co se v našem životě odehrává, dostává ve mši sv. nesmírnou cenu. Ted' už začínáme tušit, co prof. Jungmann myslel tím výstupem po schodech do skalní svatyně a že mnoho věcí z našeho života tam přinášíme s sebou k oběti. Hranice mezi všedním a posvátným v očích Božích neexistuje. V našem životě je profánní jen hřích.

Všechno ostatní je bohoslužba i nejobyčejnější věci. Není to jen modlitba a apoštolát. Smějeme-li se, spíme, jíme, jsme na dovolené - to vše je v očích Božích bohoslužba. A když obsah našeho života přinášíme s sebou na mši sv. jako obět' - stane se výsek našeho života částí oběti Kristovy.

Nový most - preface

Před reformou liturgie bylo v Tridentuském misálu 14-17 preface, dnes je jich 80. Snad jste si všimli, že v žádné preface není prosba. Preface jsou chvalozpěvy a díkyčinění. Myslím, že taková preface může být naším životním programem. Žijeme ve světě, kde je mnoho záporných věcí. Vidíme je, nebo vidíme JEN je a pak se stáváme pesimisty. Preface by z nás měla udělat optimisty. Kolem nás i ve světě je tolik krásných věcí, které ani nepozorujeme, ale měli bychom je vidět a za všechny Bohu děkovat a chválit ho za ně.

Potřebujeme ducha sv. Františka

který se radoval z každého květu, ptačího zpěvu a z každé studánky. Kdybychom měli otevřené oči, nikdy by nás radost nepřesla, převládala by v nás. Je úžasné důležité, abychom jako křesťané byli lidmi radostnými. Evangelium znamená radostnou zvěst a my tuto radostnou zprávu přijímáme. A kdo dostane radostnou zprávu, nemůže být smutný. Naši odůrci nám vyčítají nedostatek radosti. Např. Nietzsche a starý žhandl tvrdil: „VY, křesťané, víříte ve spásu, ale ta spása na vás není vidět!“

První křesťané šířili svou víru ne teologickou cestou. Po selání Ducha sv. pronesl sv. Petr jedno kázání a tisíce posluchačů se obrátilo. Neznali katechis-

mus, znali jen obsah jednoho kázání. Vrátili se domů a obrátili své okolí na křesťanství. Jak se jim to mohlo podařit? Domnívám se, že se vrátili jako šťastní lidé a to štěstí vyzářovalo na ostatní, kteří se pak ptali: „Jak to, že jste náhle tak šťastní?“ Noví křesťané mohli říci jen to, co slyšeli v jediném kázání totiž, že Ježíš Kristus je Synem Božím a že nás přišel osvobodit od hříchu, že byl ukřižován, ale vstal z mrtvých a jednou s ním i my vstaneme. To je jádro té blahé zvěsti.

Chceme-li být šťastnými lidmi musíme tuto víru přijmout. To je tajemství rychlého rozšíření křesťanství. Tehdy bylo mnoho radosti a málo teologie. Dnes je mnoho teologie a málo radosti - jak v našem okolí, tak v Církvi. A radosti nás může naučit právě preface.

Trojí proměňování

Vrchol Nejsvětější Oběti je proměňování. Promění se chléb v Tělo Páně a víno v Krev Páně. Ve skutečnosti můžeme vidět trojí proměňování. Předně se proměňuje Kristus sám - ze smrtelného Krista se stává Kristus nesmrtelný, tj. při proměňování se odehrává přechod z kříže do vzkříšení. Kristus umírá na kříži, smrtelný Kristus se stane slavným vzkříšeným Pánem.

Druhá proměna je proměna eucharistická. Proměňovacími čili konsekračními slovy se proměňuje chléb v Tělo Páně a víno v Krev Páně.

Třetí proměna se týká nás. Slavíme-li v neděli mši svatou a vrátíme se domů a nic se na nás nezměnilo, musíme si položit truchlivou otázku: Co jsme vlastně v tom kostele dělali? Musí se v nás přece něco proměnit! Jistě, vnitřní proměna tu je, o to se už stará Kristus sám tím, že ve sv. přijímání vchází do naší duše a nepřichází s prázdnými rukama, nýbrž se svou milostí, se svou silou, vždycky do nás něco vkládá. Ale to co je v nás, se musí projevit navenek. Naše okolí by na nás aspoň mělo poznat, že naše radost ze života se

nezničila. Dobré by bylo, kdyby se nám podařilo odpoutat se i od nějaké chyby, která dělá našemu okolí problémy.

Most Panny Marie a další mosty Po pozdvihování následují jiné mosty. Vždy je zmínka o Panně Marii. O ní bychom mohli dlouho a hluboce mluvit. Další zmínka - papež. Pro nás znamená učitelský úřad Církve - a i o tom by se dalo dlouho mluvit. Je tam zmínka o světcích. Potřebujeme nutně světce. Proč? Složí-li hudebník píseň a ukáže noty příteli a zeptá se ho, co o tom soudí, řekne přítel: Abych si mohl udělat úsudek, musíš mi to napřed zazpívat. - Takový Beethoven by se na noty jen podíval a už by mu zněla melodie v uších. Ale normální člověk tomu nerozumí. Když si však skladatel sedne ke klavíru, začne hrát a zpívat, pak posluchač řekne: To byla nádherná píseň. - Písmo sv. je pro nás notový list, ale potřebujeme někoho, kdo nám tu píseň zazpívá. A TO BYLI SVĚTCI! Na nich vidíme Písmo sv. v praxi. Dokázali, že podle Písma se žít dá. Svátí patří ke všem generacím, ke všem národům, mezi světci jsou zastoupena všechna povolání - králové, papežové, žebráci, děti, manželé. Proto máme tolik světců před očima a nikdo nemůže říci: Dobrá, to byli svátí, ale já přece svatým být nemohu! Všichni se můžeme stát svatými, protože svátí to neměli o nic lehčí než my, spíše svízelnější.

Modlitba za živé a mrtvé

Nemá to být vzpomínka jen na ty, které jsme znali. Náš zrak se upírá do budoucnosti, do poslední budoucnosti. Říkáme tomu eschatologie. Myslíme-li běžně na budoucnost, je to zítřek, pozítřek, máme různé pojistky, zajištěný důchod ap. Je však otázka, nezapomínáme-li na poslední budoucnost, na tu se také musíme připravit, vždyť trvá celou věčnost.

Otčenáš - sedm proseb - sedm programů

Ano, každá prosba je život-

ním programem, který musíme uskutečnit. V **PŘÍPRAVĚ NA SV. PŘIJÍMÁNÍ** je několikrát zmínka o míru. Nemysleme tím klid zbraní, ale liturgie smíření. Než přistoupíme společně k sv. přijímání, musíme odbourat všechny barikády, které nás dělí od našich spolubratří a spolusester. Modlíme se např. v Otčenáši „odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ Často se modlíme lživě - říkáme to, ale neodpouštíme. Antipatie a nepřítelství v našich srdcích existují dál po Otčenáši. Kdybychom Otčenáš brali vážně, kdybychom si uvědomili, že vlastně Pána Boha obelháváme, pak bychom po Otčenáši byli ochotni pochovat všechny spory a hledat smíření, i když rozbroj zavínil druhý.

Jeden chléb se rozděluje na víc částí

Tento úkon kněze před sv. přijímáním skrývá hlubokou symboliku. Dostali jsme od Boha nejen dary hmotné, ale hlavně duchovní, vnitřní. O darech platí zákon, že nám je Bůh nedal jen pro nás, ale abychom se rozdělili s druhými. Platí to o našem nadání, o našem čase. Dnes raději dáváme peníze než čas. Je pro nás drahocenný, že jím škrteme. A právě dnes bychom měli být ochotni dát lidem náš čas, zvláště starým a nemocným. To nám také říká obřad lámání chleba.

Je ideál, jdou-li všichni

k sv. přijímání

ovšem jsou-li v posvěcující milosti, tj. nemají těžký hřích. Jinak se napřed musejí vyzpovídat knězi. Někteří křesťané však uvažují: Mám jít k sv. přijímání nebo ne? - Jako

kdybychom o tom rozhodovali sami. Máme se ptát: Pane Ježíši, přeješ si, abychom se s tebou spojili? Ve sv. přijímání se nepojujeme my s Kristem, ale Kristus s námi. Musíme se ptát: „Pane, jak často si přeješ, abych šel k sv. přijímání?“ Myslím, že Kristus řekne: „Toužím po tom, abych mohl do tebe vcházet co nejčastěji, je-li možné, každý den.“ Církev dovoluje i dvojí sv. přijímání denně, pokud je přijímající na dvou mších svatých. Asi si kladla otázku, jsetli si Kristus sám nepřeje, aby toto svátostné spojení mezi ním a námi bylo co nejčastější.

„Jděte v pokoji!“

Znamená to, že nám kněz oznamuje, bohoslužba je u konce, jděte domů? Je to jistě konec mše sv. ale slova „jděte ve jménu Páně“, znamenají nový začátek. Sestupujeme se skalní svatyně do údolí života, ale s plným rukama. Co nám dal Kristus s sebou, to musíme uplatnit v životě. Náš život tedy probíhá v období mezi dvěma mšemi sv. Je buď přípravou na další mši sv. - čili sbíráme obětní materiál jako kdysi Izák musel sbírat dřevo, když ho měl Abrahám obětovat na hoře Moria. Tak si my sbíráme práce, starosti, nemoci, bolesti i obyčejné věci jako obětní materiál pro další mši sv. Po ní nám dává kněz posláni, život po mši sv. je ozvěna, pokračování eucharistické oběti. Zmínil jsem se o mostech. Kdybychom se u všech chtěli zastavit a přejít je, trvalo by to asi tři měsíce - sám jsem jich spočítal 80. Takové je bohatství ve mši sv. A my smíme a můžeme se těšit na další mši svatou!

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY
SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování
v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

Skupinové odlety do Československa 1986:
7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

F.J. Janoušek:

VZPOMÍNKY Z BABÍKOVA

Již není co bývalo

Pošta je dnes - dle mého názoru - nejužitečnější instituce na světě. Dopis napsaný v Čechách nebo v Americe přeletí hory a moře a nalezne nás až zde blízko Jižního pólu na Tasmánii. Řeknete, že telefon je rychlejší, ale já mám raději napsané slovo. Vždyť k dobře napsané větě, ať již v dopise, v knize nebo v novinách, se mohu vrátit, znovu ji číst a přemýšlet o tom, co pisatel míní.

Rád čtu dopisy přátel, z nichž některé jsem neviděl už skoro 40 let. Z těch vět na popsaném papíře pozváním, že se duševně mnoho nezměnili, tělesně asi ano; měreno uplynulým časem určitě zestárlí. Ale mně to nevadí, v duchu je vidím takové, jaké jsem je znal když jsme byli všichni mladší.

Poštu nám pošťák doručuje mezi 10 až 12 hodinou dopoledne, někdy později a někdy zase časné ráno; to když toho na naši adresu dojde pořádný balík. Aby se toho zbavil tak k nám zajede hned po

osmé hodině a začíná svou denní roznášku v naší ulici. Dopisy a noviny mně docházejí z celého světa. Vždycky čekám, co mně pošťák donese, ale někdy jsem také zklamán když místo dopisu od přátel mi doručí jenom účty.

Těch dopisů od známých i méně známých krajanů však dostávám až habaděj. Když nic zajímavého nedoručí tak se mračím, když se toho přede mnou na psacím stole nahromadí celá kupa, tak si zase stýskám, jak na to všechno mám odpovídat.

Někdy jsou ty dopisy opravdu zajímavé, že mě přímo nutí, abych o jejich obsahu uvažoval a snažil se dojít k jakémusi - ne zrovna filosofickému - ale životně realistickému závěru.

Tento týden jsem dostal zrovna dva takové dopisy. Jeden od krajana z Ameriky, druhý od přítele z Vysočiny. V obou dopisech je fůra stesků, řekl bych žalu nad tím, že se čas nezastavil tehdy, když se nám svět zdál tak krásný. Pro jednoho v dětském věku, pro jiného - třeba rolníka na Vysočině - v době, kdy začal s mladou ženou hospodařit na rodinné usedlosti.

Opíši Vám ty dopisy a jsem si jist, že u mnohých z Vás to také

vzbudí nespílitelnou touhu, vrátit se v čase na místa vašeho mládí. Jak je mým zvykem ve svých vzpomínkách popisují skutečné události, jen jména obyčejně měním.

**

Dopis krajana z Ameriky

Milý pane Janoušek, nemusím Vás ujišťovat, že rád čtu Vaše vzpomínky a úvahy v krajauském tisku. Zajímalo mě zvláště jak popisujete krajinu v povodí Volšinky, kde vzpomínáte na také mně milou vesnici Roztoky.

V Roztokách na Volšince byl mlýn, ve kterém mlynářil můj strýc a hospodařila jeho matka - moje babička - na dvacetihektarovém hospodářství, které bylo v době mých klukovských let mým rájem. Ještě teď vím, kde v sadě stály a rostly hrušky „mydlinky“, kde „cikánky“, kde jablka lád'ata - (u včelína) a které ze švestek a blum byly nejsladší.

Nejkrásnější plachetnice na zdejší „Chesapeake Bay“ se nevyrovná mým neckám, na nichž jsem se plavil po Volšince, když je babička nepotřebovala rovna na praní prádla. Ryby jsem chytil na háček z ohnutého špendlíku a ještě teď obdivuji svoji trpělivost v mých dětských letech. Zkoušel jsem rybařit později v životě, ale je to strašně náročný sport na trpělivost. Nevydržel jsem u toho a skutečnost, že jsem byl daleko lépe vybaven všemi možnými druhy háčků a mušek neměla vůbec příznivý vliv na výsledky - ryby nebraly.

Později strýc přistavěl k mlýnu pekárnu chleba, který starý kočí Antonín rozvázel po okolí na lehkém valníku, taženém párem lehkých, čilých koní. A samozřejmě, kam jel Antonín, jel jsem o prázdninách i já a tak dlouho jsem škemral, aby mne nechal „kočírovat“, až mně nechal, aby měl pokoj. A to byl pro mne svátek, na který jsem dlouho vzpomínal, když už bylo dávno po prázdninách a seděl jsem ve školní lavici v Chrudimi. Později strýc koupil

starý automobil „Laurin a Klement“ a rozvázel chléb sám; ale to již nebylo ono, i přesto, že jsem s ním též často jezdil a ruční pumpou jsem pumpoval tlak do nádrže, aby se benzin dostal do karburátoru.

Architektonicky Roztoky byly - a doufám, že ještě jsou - typickou východočeskou vesnicí s kruhovou návší a na stráni nade mlýnem byl špýchar s barokní fasádou, který patřil ke dvoru. Na konci vesnice je malý gotický kostelík sv. Václava se hřbitovem, na kterém odpočívá naše babička. Jazykově jsem se v Roztokách sešel s nářečím jaké jsem nikde jinde neslyšel. Říkali tam náves, ale husy se pásly na „nausi“ a „d'ouče“ Medunovo mělo „škrípku“. odvezli ji k „doktoroj“ a špýchar byl přirozeně „špejchar“. Když jsem přišel do Chrudimě mluvil jsem vždycky nějaký čas „roztocky“, a stova mne to přešlo, přišly zase nějaké ty svátky a vyškemral jsem si několik dnů pobytu ve mlýně; za půl dne jsem zase místo mrkev říkal „mrkeu“.

Když Vám tohle píš, tak mám slzy v očích. Věřím, že víte proč...

Váš krajan Karel.

To je podstatná část dopisu krajana, který se úspěšně uplatnil v Americe, ale stále vroucně vzpomíná na šťastné dětství, prožívané více jak před půl stoletím na východočeské vesnici.

**

Z dopisu přítele z Babíkova

Milý Honzo, ...tázal ses mě také na Frantu Duškova z Dědové. Ví, že jste byli dobří přátelé ze Sdružení katolické mládeže, a tak když jsem ho potkal, tak jsem mu vyřídil Tvůj pozdrav. Byl rád, že sis na něho vzpomněl a též Tě pozdravuje. Říkal jsem mu, aby Ti napsal. Řekl: „Co mu mám psát? Kdybych se s ním sešel, tak bych mu toho mohl říci hodně - ale psát, pro dotěrné censure?“ „No tak mu napiš, že seš živ a zdrav, že jsi v důchodu, že hlídáš

v kravíně a pleteš z vrbového proutí koše, že tu prší, nebo chumelí, někdy že i slunce svítí.“

Mávl rozmrzele rukou, nechal mě stát uprostřed návsi a zamířil si to k vratům jejich bývalého statku. Jak si jistě pamatuješ, byl to opravdu hezký statek. V padesátých letech vstoupil s ostatními sousedy do družstva pro společné obhospodařování a ani si tam zpočátku nestýskal, protože mu ponechali jeho koně a mohl s nimi obdělávat svoje pole jako dřívě. Krmil je a ošetřoval a měl rád ty svoje koně a ani si nepřipomínal, že už nejsou jeho, ale družstevní majetek. Až jednou když Frantu poslali na jinou práci se to vše přihodilo. Když se v podvečer vrátil domů, šel jako obvykle krmít a poklidit koně, ale maštal byla prázdná. Zootechnik odprodal koně do jiného družstva a Frantu se nikdo na nic neptal. Věděli, že by ty své koně bránil a tak je prodali bez jeho vědomí a odvedli když nebyl doma. Od toho času Franta zanevřel na družstvo; již je to dobrých 20 let, ale ztráta těch koní ho nepřestala bolet...

Tvůj Matěj

**

Potud z dopisu Matěje z Babíkova. Mám dojem, že Franta by rád ode všeho utekl, třeba až do Ameriky a Karel by se zase rád vrátil do svého dětského ráje v Roztockém mlýně. Čas se ale nezastavil tehdy, když se jim život zdál nejkrásnější a ať žijeme kdekoli na této planetě, mládí se nám nenavrátil. Mlýn v Roztokách již dávno přestal klapat a Frantovi koně již také nepotřebují obroku. Život musíme prožít tam, kde se právě z vůle Boží nacházíme a není cesty zpět; - jen dál v naději, že zítřek přinese trochu slunce do chmurné nálady stáří.

**

Co toto píš, v neděli 22. června, máme zde v Tasmánii nejkrásnější dny v roce. A jako na potvrzení vlády paní zimy napadl na horách sníh a zde v Launcestonu již druhou noc jsme měli 4 stupně mrazů, což je na zdejší podnebí hodně.

I květiny nám pomrzly. U nás na zahradě v trochu chráněném místě však již zase kvetou fialky, petrklíče, kamélie, jasmín a některé odolnější druhy. Včera Anna trochu těch květů donesla do našeho farního kostela a tak dnes při mši svaté jsem se tak nějak po selsku díval na oltář, zdobený květy z naší zahrady. Cítil jsem se jaksi spoluvlastníkem, měl jsem takový pocit sounáležitosti se zdejšími věřícími

PODARĪLO SE NÁM KOUPIŤ

kolekce „ČESKÁ“ jemně broušeného křišťálového skla, BIEDERMEIER dvojitý křišťál, EGERMANN tmavo červený leptaný křišťál a jiné moderní barevné sklo z Československa. Přijďte se podívat.

Na cestě z Československa máme velkou zásilku keramiky, panenek a nových věcí, které jsme dříve neměli a sami ještě nevíme jak vypadají.

Také máme na skladě české granáty, kuchyňské potřeby, koření, byliny, čaje z Československa, pentle ke krojům, šátky na hlavu, importované cukrovinky, kuchařské knihy, panenky v esl. krojích, české a slovenské rekordy, kazety, české knihy, učebnice a slovníky, náboženské sošky a růžence a mnohé jiné.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, poš. \$16.25.

Autoatlas Československa, \$6.50, poš. \$7.95.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, poš. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psíků a jiných zvířátek), \$8.50, poš. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.
Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

NEPŘEHLEDNĚTE: Obchod bude zavřen od 4. do 11. srpna 1986 kvůli dovolené.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Člověk může a také má vzpomínat na mládí, milovat zemi, kde se narodil a kterou opustil - at' již dobrovolně nebo z nutnosti - ale život musíme prožívat tam, kde právě jsme - v prostředí tam dnes náležíme. Všude je zem Páně, a když některý totalitní režim bere - i když na několika generační dočasnost svobodu, nemůže se divit, že někteří lidé chtějí své talenty a dary zúrodnit v zemích, kde je svoboda. A u příležitosti 4. července - svátku Americké nezávislosti a našeho sv. Prokopa ze Sázavy - Vám v USA s Aničkou gratuluji, co jste vše, drazí krajané, v Americe dokázali vybudováním svých nových domovů, uplatněním svých schopností a zkušeností v americkém svobodném hospodářství, a co jste vykonali pro udržení našich náboženských a národně kulturních tradic v Novém světě. Jen se s Vámi modlíme, aby Amerika zůstala po všech stránkách silná.

Srdečně pozdravujeme zvláště všechny věrné čtenáře Hlasu národa, a pak i všechny naše krajany, roztroušené po celém světě.

Vaši Janouškovi

Učitelka a její žák

Paní učitelka Alžběta Danielovská učila první třídu obecné školy kam docházely i děti z Babíkova. Pokud se pamatuji bylo to její první učitelké místo. Byla mladá, z učitelského ústavu teoreticky dobře připravená, ale nikdo jí nepověděl, jak bude prakticky učit kluky z Babíkova, okolních vesnic a osad. Tam na Vysočině je krajina kopcovitá, lesy, skály a potoky a už to svou drsností má vliv i na povahu malých světoobčanů. Chytat ryby a raky v Dědováku, prohánět se dusaveckou strání, přijít po „klekání“ domů umazaný s odřeninami na kolenou a hlavně hladový, to byl - dle úsudku nás kluků - přirozený život každého z nás.

Škola, to bylo něco, co dobře nezapadalo do normálního života; to bylo takové vězení. Slečna učitelka chtěla, abychom celé hodiny seděli na jednom místě, prohlížela nám ruce, zda je máme čisté a vracela nás ven, abychom si očistili zabláčené boty. Byla přísnější než naše maminky - a už to je co říct a - hlavně - důvod k protestu.

Ze spolužáků byl můj nejlepší přítel Vašek Talacků. Byl to

takový náčelník nás malých kluků. Byl první při každém dobrodružství a ta naše mladá učitelka s ním měla opravdové trápení. Nebyl hloupý, naopak byl velmi bystrý, jenomže tu svoji neposednou bystrost nijak nesoustředil na školní učení; pro spoustu jiných zájmů neměl čas věnovat příliš mnoho pozornosti ve třídě. Jen dvě učebnice jsme tehdy nosili do druhého oddělení první třídy. Čítanku plnou poučných říkanek a vlasteneckých příběhů, a početnici se základními početními příklady jednoduchého sčítání, odčítání a malé násobilky. Ale i ty dvě učebnice Vašek často zapomněl doma a nebo někde pohozené u kamarádů. Ani tužku a pero někdy neměl. Zato ale měl plné kapsy pro kluky užitečných věcí. Kus provázku, nezbytnou kudlu, gumy na prak, hřebíky, lesklé kamínky a koncem května přinesl do školy i živé chrousty a při vyučování je vypustil do třídy anebo „nasadil“ děvčatům do vlasů.

Přesto myslím, že právě Vaška si naše učitelka zvláště oblíbila, nebo snad právě na něm chtěla vyzkoušet své výchovné teorie, jimž se naučila v učitelském ústavě; rozhodně Vaškovi věnovala obzvláštní pozornost. Vašek zase se někdy učitelce zavděčil, že do školy přinesl nějaký kámen, či rostlinu, a ona zase o tom kamení nebo přesliče udělala výklad pro celou třídu. Ale tato Vaškova příležitostná horlivost měla svoje stinné stránky.

Hned jak se nad krajinou rozprostřelo jaro nabádala nás učitelka, abychom nosili do školy květiny a malí žáčkové se rozběhli po loukách, pasekách a březích potoků; nosili slečně učitelce první sněženky, později bledule, sasanky, petrklíče a blatouchy. Ona nám jmenovala jednotlivé květy, čemuž jsme někdy nechtěli ani věřit, protože jsme si mysleli, že si vymýšlí jiná jména, než jak květiny jmenovaly naše maminky.

Vašek chtěl být ve všem první. Jemu se zalíbily macešky, které kvetly v pečlivě up-

ravených záhoncích v zahrádce pana učitele Krátkého, jenž učil druhou třídu naší obecné školy. A tak jednoho jarního dne přelezl Vašek nevysoký plot, rychle utrhnul několik těch pestrobarevných květin a vítězoslavně je nesl do školy. Přitom zapomněl, že pan kaplan Aron je v hodině náboženství učil, že krádež je hřích a jen se těšil, jak celá třída mu musí uznat jaký je výtečník.

Brzy se však vyšetřilo, kde Vašek macešky vzal. Pan učitel Krátký jej zavolał do druhé třídy, kam v ten čas chodila Vaškova starší sestra Mařenka, a tam před ní a před ostatními kluky a děvčaty našeho hrdiného zahradníka přeměřil několikrát pružnou rákoskou.

Tehdy i slečna učitelka se na Vaška rozhněvala a prorocky usoudila: „Ty nepolepšitelný darebáku, ještě se dočkám i toho, že jednou špatně skončíš.“

**

Škoda, že to bezstarostné mládí tak rychle uběhlo. Alžběta Danielovská byla přeložena na jinou školu a dlouhá léta jsme ji nikdo z nás nepotkal. My dva s Vaškem jsme v pozdějších letech vstoupili do Sdružení katolické mládeže (SKM). Nikdo to od něho neočekával, ale z Vaška se časem stal horlivý organizátor, jezdil po celém kraji a zakládal nové skupiny SKM. Jeho spolužáci by spíše dávali za pravdu jeho bývalé učitelce z obecné školy, že Vašek jednou špatně skončí, ale nakonec přísná rodinná výchova a vliv dobrých přátel zapříčinil, že Vašek, když již se pro něco rozhodnul, tak to dělal dobře. Přednášel na schůzích i veřejných projevech, a psal i do mládežnického časopisu „Dorost“.

I stalo se, že v tom roce, kdy nacisté okupovali české země a zavedli u nás „protektorát“, Vašek řečnil na krajském sjezdu mládeže. Stál na tribuně a před ním celé řady východočeské mládeže v národních krojích, svérázech SKM i v civilu. Viděl

mezi nimi mnoho těch, které do Sdružení získal v několika letech organizační práce. Bylo to jedno z posledních shromáždění. Krátce na to v září 1939 vypukla II. světová vojna a Němci zakázali veškeré veřejné projevy a později SKM rozpustili a zastavili i časopis „Dorost“.

V tom posledním veřejném projevu před válkou Vašek - pokud se pamatuji - říkal mimo jiné následující: „My, mladi jako celý národ jsme chtěli bránit hranice a celistvost zemí Koruny svatováclavské. Byli jsme ochotni bojovat za nedělitelnost a svobodu naší republiky. Dějinné události se však jako vichřice přehnalý přes naši vlast a jako národ jsme ztratili mnoho. Pamatuji si však, že zůstává národ i tam, kde se mění mapa. A vy jste ten národ, který musí žít, vy musíte žít lásku k nešťastné vlasti a odchovat příští pokolení v křesťanském duchu pro jednou zase svobodný národ.“

Byla to tehdy odvážná řeč, ale v celém tisícovém shromáždění nebylo udavačů, kteří by na Vaška Němcům žalovali. A tam to také bylo, že se k Vaškovi přidružila žena nevelké postavy se slovy: „Vašku, já jsem na tebe opravdu hrdá.“

Vašek se nechápavě zadíval do jemné, kaštanovými vlasy vroubené tváře. Byla mu ta o celou hlavu menší paní nějak povědomá, ale nemohl ji hned zařadit. „Ty mě nepoznáváš? No, já se Ti ani nedivím; vždyť již tomu je celých 15 let co jsi byl malý kluk a díval ses na mne vzhůru. Ted' ale já, musím moje oči obracet, abych Ti viděla do tváře. No, již se snad upamatuješ. Jsem Tvoje bývalá učitelka - Alžběta Danielovská.“ - „Ach, slečno učitelko, odpusťte, opravdu jsem Vás nepoznal mezi tím množstvím mladých lidí, ale věřte mně, že často vzpomínám

a nezapomínám ani na to, jak jste se na mne pohněvala a prohlásila, že se i toho asi dočkáte, že jednou špatně skončím. A já jsem ty kytičky v zahrádce učitele Krátkého vytrhl a do školy přinesl jen pro Vás, abych Vám udělal radost,“ žertem připomínal Vašek. - „Já vím, Vašku, a věděla jsem to již tehdy, že ty macešky byly pro mne, ale přece jsem Tě nemohla pochválit před celou školou. A věř mi, že již v tom čase jsem věřila, že půjdeš životem se vztýčenou hlavou, a že něco dokážeš.“

A tak se bavili ti dva, ne již jako malý nezvedený žáček a jeho učitelka, ale jako přátelé, kteří vzpomínali jak to bylo všechno hezké v prvních letech naší samostatné republiky.

**

To všechno je již moc dávno. Od těch časů uplynulo hodně vody v potoce Dědováku, sestárlí jsme, ztratili jsme mnoho, ubývá i životní síly, jen ty vzpomínky na mládí jsou ještě stále živé.

Před velikonoce nám pošta doručila dopis od přítelkyně Adély z Babíkova, v němž mezi jiným píše:

„Včera jsem byla na pohřbu učitelce Alžběty Danielovské, které bylo 85 let, a nebýt zlomeniny nohy v kyčli a zápalu plic, byla by žila ještě dále. Duševně byla stále čilá. Měla důstojný pohřeb se mší svatou, zpěvy, hudbou, kázáním i projevy řečníků. Její rakev tonula v záplavě květin, jen macešky v těch věncích a kyticích chyběly. - Mezi jejími bývalými žáky chyběl i Vašek Talacků. Ten se pořád toulá někde po světě a někdy si myslím, jestli to jeho stále vandrování není to, co o něm tehdy jeho učitelka předpovídala - že jednou špatně skončí. Ovšem nedočkala se toho; já tady mám Vaškovu adresu a tak mu to všechno píš.“

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

 MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy

Washington. — Bývalý filipínský prezident Ferdinand Marcos s rodinou a přáteli žijí od letošního únorového útěku z Filipín v exilu na Hawaji. Odtud se Marcos pokouší destabilizovat nynější vládu Aquinové, zatímco Spojené státy se snaží tuto vládu upevnit. Marcos např. financuje protivládní demonstrace, které jsou čím dále tím bouřlivější a násilnější. Už byl několikrát varován Us vládou, že jeho politická aktivita a zasahování do filipínských záležitostí nejsou nejen slučitelné s jeho stavem hosta Spojených států, avšak Marcos tato varování dosud stále ignoroval. Proto Reaganova vláda jej pomýšlela vypovědět ze země, avšak vláda Aquinové si to nepřála v domnění, že bude-li Marcos žít v jiné zemi, zmizí jakákoliv naděje na vrácení Filipínám pohádkového bohatství, které Marcos své zemi bezprávně odcizil. Nyní však filipínská vláda změnila své stanovisko a zpravdila US státní department, že naopak by přijala s povděkem, kdyby Marcos opustil USA. O této věci jednal státní tajemník George Shultz za své nedávné návštěvy v Manile. Dne 22. června 5 až 8 tisíc Marcosových stoupenců demonstrovalo v Quezon City 10 mil od Manily; zbudovali barikády na ulicích, zmocnili se autobusu, a u hlavního stanu filipínské branné moci házeli na policii kameny, prázdné láhve a i gazolinové bomby. Asi tisíc vojáků a policistů pak demonstranty rozešlo pomocí vodních děl a slzotvorného plynu. - Také se rozšířily zvěsti,

že filipínský ministr obrany Juan Ponce Enrile připravuje vojenský státní převrat; vláda Aquinové tuto zprávu ihned energicky popřela. Něco však na této zprávě však asi bude: Enrile by se chtěl stát filipínským prezidentem sám a nikterak se tím netají. Zatímco Aquinová prohlásila, že se už při příštích volbách nebude ucházet o prezidentství země, Enrile nepřímo dává najevo, že při příštích volbách - které se mohou konat už v r. 1987 - by se chtěl stát kandidátem na prezidentství on. Za ním stojí zdrcující většina obyvatel severu ostrova Luzonu; také mnozí bývalí Marcosovi stoupenci přešli na stranu Enrila. Enrile se liší od politiky Aquinové ve dvou zásadních věcech: 1) Chce stále udržet americké vojenské základny na Filipínách, a ne pouze jen do roku 1991; 2) chová zásadní nedůvěru vůči komunistům a komunistickým rebelům. Proto také nesouhlasil s propuštěním z vězení komunistických vůdců, které rozhodla Aquinová ve svém úsilí o národní smíření. - Dne 27. června státní tajemník Shultz po svém rozhovoru s prezidentkou Aquinovou v Manile, s Enrilem i s velitelem generál. štábu Ramosem řekl, že politika filipínské vlády vůči komunistickým povstalcům je realistická; nejdříve se chce dosáhnout smíření s rebely vyjednáváním, a v případě, že se to nepodaří, se pak užije vojenské síly. V žádném případě se filipínská vláda nechce s komunisty dělit o vládní moc, jak to komunisté požadují. Ministr obrany Enrile

LETEM

SVĚTEM

pak soukromě Shultzovi řekl, že podle jeho přesvědčení je nějaké smíření s komunisty naprosto nemožné.

Tel Aviv. — Izrael připravuje výrobu nejpokročilejšího bombardéru světa, který by měl jméno „Lavi“ neboli „mladý lev“. Tento projekt - (dosud pouze ve stadiu studia přípravy a pokusů) - už stál Izrael jeden bilion dolarů a USA 500 milionů dolarů. Převod modelu tohoto letadla do výrobního pásu bude podle odhadů stát dalších pět bilionů dolarů; USA však nyní nejsou ochotny investovat do tohoto projektu více peněz. Navrhují, aby se pouze převzal US bombardér typu „F-16“ a vybavil elektronickými přístroji, připravenými pro letadlo „Lavi“. Izrael ze své strany tuto alternativu nesmlouvavě zamítá; podezřívá totiž USA, že nechtějí připustit, aby se Izrael dostal na první místo na světě ve výrobě bojových letadel. Bude-li tento projekt musit být kvůli nedostatku peněz opuštěn, ztratí práci asi 7 tisíc izraelských leteckých inženýrů a techniků.

Washington. — Skupina 13 amerických vědců odletí na Antarktidu, kde během tamní zimy v plné temnotě bude studovat tajemnou a znepokojující „díru“ ve vrstvě ozonu, chránící zemi před ultrafialovými paprsky. Tyto paprsky vyvolávají kožní rakovinu, jsou velmi škodlivé rostlinám a způsobují ještě jiné nepříznivé účinky v přírodě. Bylo zjištěno, že díra ve vrstvě ozonu je velká jako Spojené státy a každoročně asi měsíc - za jarní sezony - se objevuje nad Jižním pólem, a pak zase zmizí. Vědci se domnívají, že tento zjev nemá žádný větší význam, že však možná je předzvěstí vážnějších poruch ve vrstvě ozonu v zemské atmosféře. Podle názoru vědců některé chemikálie, dnes běžně užívané na zemi, zejména umělá hnojiva a chlorofluorokarby, postupně tuto vrstvu ozonu ničí.

Kuala Lumpur. — V Malajsku je odsouzen k smrti oběšením každý, kdo je přistižen, že má při sobě víc než unci heroínu. Dva Australané, 29letý Brian Geoffrey Chambers, stavební podnikatel ze Sidney a 28letý Kevin John Borlow, svářeč kovů z Perthu, se pokoušeli propašovat přes Malajsko 6.3 unce heroínu; byli však zatčeni a odsouzeni k smrti oběšením.

Australská vláda se dosud pokoušela o dosažení zmírnění tohoto rozsudku, avšak malajské autority její žádost zamítly a rozkázaly, aby tato poprava byla vykonána.

Washington. — Šéf junty sandinistické Nikaragvy Daniel Ortega nabídl podepsání návrhu mírové smlouvy o Střední Americe, připraveného zeměmi skupiny Contadora - (to je Mexikem, Panamou, Venezuelou a Kolumbií) - s podmínkou, že USA přestanou pomáhat rebelům, kteří se pokoušejí o svržení sandinistické vlády v Nikaragvě. Reaganova vláda však tento návrh zamítla jako propagandu, jejímž cílem bylo přivést US Dům reprezentantů k zamítnutí Reaganovy žádosti o pomoc nikaragžským „Contras“, kterou Kongres prezidentu Reaganovi přece jen odhlasoval dne 25. června 221 hlasy proti 209 republikánů i demokratů. Nevojenská „humanitní“ výpomoc může být poskytnuta nikaragžským rebelům ihned, zatímco vojenská - (ve výši 70 milionů dolarů) - může být poskytnuta až v září a v říjnu. Předtím senát schválil tuto výpomoc 53 hlasy proti 47. Toto je považováno za Reaganovo vítězství v oboru zahraniční politiky vůči Střední Americe. Dům reprezentantů zároveň schválil ekonomickou výpomoc pro čtyři země v blízkosti Nikaragvy pro Kostariku, Salvador, Honduras a Guatemala ve výši 300 milionů dolarů.

Washington. — Dne 20. června bylo oznámeno mluvčím FBI, že se podařilo odhalit sovětskou špionážní akci, jejímž cílem bylo pátrat po US vojenských tajemstvích v oborech vesmírové obrany „Star wars“, dálkových střel „cruise“, transatomické dopravy a technologie úniku před vypátráním radarem. Tuto špionážní akci organizoval sovětský letecký plukovník Vladimír Izmaylov, který se pokoušel získat pro sovětskou špionáž jednoho amerického leteckého důstojníka, který byl zároveň ve službách FBI. Izmaylov byl zadržen a vypovězen ze země; nemohl být postaven před soud, protože se těšil diplomatické imunitě.

New York. — Ekonomičtí odborníci mají zato, že krátká doba stále levnější ropy je u

konce. Ceny suového oleje jsou nyní 15 dolarů za sud, což je už o pět dolarů více než v dubnu. Ceny gazolinu u pumpy v téže době stouply o 5 centů za galon. Protože je však stále přebytek zemního oleje na trzích, znamená to, že jeho ceny už asi nebudou dále stoupat, mohou dokonce opět i klesnout, až skončí velká letní poptávka po gazolinu v důsledku prázdninového cestování. Z ustálení cen oleje se čeká pro druhé pololetí 1986 inflace 3 až 4 % - (převedením na celoroční míru); v prvním pololetí činila pouze 2.9 %.

Boston. — Lékaři z university Harvard zjistili, že lidskému zdraví je velmi nepříznivé stále měnění pracovní doby. Lidská psychologická kapacita je tím podrobována příliš velkému napětí a lidé, kteří musejí stále měnit svou pracovní směnu, trpí více než ostatní lidé srdečními a žaludečními chorobami, nespavostí a jinými zdravotními potížemi. Ředitelé průmyslových podniků by to měli vzít v úvahu zvláště na místě práce. S lidmi to je prý stejné jako se stroji; požaduje-li se od nich více, než čeho jsou schopni a nač byli „naprogramováni“ nakonec se „polámou“ stejně jako stroje.

Psychologové university státu Ohio zase studovali vliv manželské rozluky a nešťastného manželství na lidské zdraví. Dospěli k závěrům, které už jsou dostatečně známy z dosavadních zkušeností. Rozvedené či rozloučené ženy jsou více náchylné k nemocem než spokojené vdané ženy; imunita vdaných žen, mětená počtem bílých krvinek a jiných ochranných tělísek v krvi, je znatelně vyšší než je imunita rozloučených a zatrpklých žen. Rovněž ženy, které žijí ve šťastném manželství mají imunitu mnohem vyšší než ženy v jejichž manželství jsou vážné neshody.

U rozvedených či rozloučených žen pak bylo ještě zjištěno, že imunita proti chorobám je nižší u těch, které stále „milují“ svého bývalého partnera a zároveň k němu pociťují zlost a nenávisť, než je imunita žen, které úplně přerušily svá citová pouta ke svému bývalému manželovi a věnují se plně rodině a svému zaměstnání.

Vědci university Wisconsinu na Ústředí polárních studií (Polar Research Center) zjistili oproti všeobecnému mínění

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.
Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.
Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

vědců, že vrstva ledu, která pokrývá Antarktidu vůbec netaje ani se nezmenšuje, ale naopak, roste a zvyšuje se, zatímco hladina oceánů stoupá každých deset let o dvě pětiny inče čili o jeden centimetr. Profesor Charles Beutley vysvětluje toto stálé stoupaní hladiny světových moří přílivem do moře vod z ledovců na Aljašce, na západním pobřeží Jižní Ameriky a ve Střední Asii.

● ● ●
Moskva. — Země východního bloku dluží dnes západním bankéřům 50 bilionů dolarů. Platit úroky z tohoto dluhu a splácet jeho jistinu je pro tyto země velmi nesnadným problémem, zejména dnes po pohromě v Černobylu. Dříve tyto země, zejména Polsko a Maďarsko, vyvážely na Západ potraviny v hodnotě 1.7 bilionu dolarů, což jim usnadňovalo splácení úroků z jejich zahraničního dluhu. Po pohromě v Černobylu je však západ velmi opatrný na dovoz potravin z Východu a zavedl různé procesy pro zjišťování, zda tyto potraviny nejsou znečištěny radioaktivitou. Tím je dovoz potravin z Východu silně omezen a vládám zemí východního bloku tak nejdou chybět tvrdé valuty pro splácení svého dluhu. Věc se ještě více zhoršila nyní, když Sověti naléhají na to, aby jejich satelité začali splácet v dolarech své dluhy vůči Sovětskému svazu, které obnášejí celkově 13 bilionů dolarů. Proto dnes pro země východního bloku nejvýznamnějším problémem je jak dostát svým povinnostem ze splácení svého zahraničního dluhu, a to jak vůči západním bankám, tak i vůči SSSR.

● ● ●
Brazílie. — Brazílský prezident Jose Sarney, vládoucí už 14 měsíců, dosud považovaný svými spoluobčany za „bezbarvého“ člověka prostředních schopností, a za člověka, který si dosud uchovával úzké spojení s generály, si najednou získal velkou popularitu ve své zemi tím, že rozkázal zamrznutí cen a mezd, a že zároveň požádal všechny Brazilce, aby se stali inspektory, kteří mají všichni právo vyžadovat, aby tento rozkaz byl svědomitě zachovávan. Lid odpověděl na tuto jeho výzvu s nadšením. Brazílská pověťská super-inflace, která v r. 1985 činila 227 % a ve dvou prvních měsících 1986 dosáhla dokonce 389 % - (převáděno na celoroční míru) - jakoby přes noc zmizela v důsledku rozkazu zamrznutí cen a mezd. Toto už trvá čtyři měsíce. Pro zvládnutí mírnějších inflací, činících 10 až 15 % ročně, dostačí tradiční ekonomické metody: sníží se

vládní výdaje a zároveň množství oběživa a zavede se kontrola cen. V případě super-inflace však tyto metody nemají žádný znatelný účinek. Není však jisté, jak dlouho do budoucna potrvá psychologický efekt, vyvolaný obratnou taktikou brazilského prezidenta a zda doba nízké inflace dále potrvá. V Argentině byl učiněn podobný pokus; když v červnu 1985 prezident Raul Alfonsín rozkázal zamrznutí mezd a cen, argentinská inflace záhy klesla z 1,000 % na dvě procenta, avšak potom zase začala stoupat. Dnes obnáší 30 % a ekonomové se domnívají, že ještě v tomto roce stoupne až na 60 %. V Argentině však - na rozdíl od Brazílie - se tento krok nikdy nestal populárním. Malé podniky, vládní podniky a celý sektor služeb toto rozhodnutí ignorovaly. Čeká se, že v Brazílii inflace zase stoupne na 10 až 30%; i to však bude úspěch ve srovnání s dřívější super-inflací.

● ● ●
Port-au-Prince. — Před čtyřmi měsíci Hait'ané s jásotem chválili USA, že jim pomohly svrhnout diktátora Jean-Claude Duvaliera; v polovině června však při demonstracích proti vládnoucí Národní radě byla animosita lidu zcela nečekaně obrácena proti Washingtonu, jako by byl příčinou ekonomických a jiných nesnází, jimiž Haiti trpí. V hlavním městě i v jiných městech protivládní demonstranti žádali předsedu Národní rady Namphyho, aby propustil některé členy vládnoucí junty, protože prý jsou „lidmi Washingtonu“. V první řadě žádali propuštění ministra financí Delatoura, protože prý zaprodal zemi Američanům, neboť odnárodňuje podniky, vlastněné státem. Dalším terčem demonstrantů je ministr vnitra Regala, kterého považují za příznivce Duvaliera. Namphy se bude snažit uklidnit nespokojence, avšak sám, armáda a Národní rada zůstanou na místě, protože jsou jedinou autoritou, která dnes na Haiti existuje.

● ● ●
Bagdád. — Pozornost arabského světa je dnes více upoutána na iránsko - irácký konflikt než na konflikt arabských zemí s Izraelem. Irán měl totiž v poslední době na bojišti vojenské úspěchy, které znepokojily vlády zemí Arabského poloostrova. Navíc jsou náznaky toho, že Teherán co nevidět asi zahájí svou „konečnou“ ofensivu proti Iráku, která by mohla skončit vítězně pro Khomeiniho Irán. Umírněné arabské země jsou touto perspektivou ohromeny.

Pokoušejí se tedy smířit Sýrii s Irákem. Syrský prezident Hafez Assad a libyjský Gadhafy jsou totiž na straně Iránu. Podají-li se smířit Sýrii s Irákem - (což podle mínění pozorovatelů je málo pravděpodobné) - Irán ztratí svého spojence a bude oslaben; Gadhafy pak také může následovat Assadova příkladu a opustit Irán, který není arabskou zemí. Jordánský král Hussein je hlavním prostředníkem ve snahách o smíření Sýrie s Irákem; připravuje vřeholnou schůzi mezi syrským a iráckým prezidentem. Jakési sblížení zůstává nemožné; Sýrie je totiž na pokraji ekonomického zhroutení, a svým smířením s Irákem by mohla očekávat finanční výpomoc od Saudské Arábie a jiných olejářských arabských zemí. Assad má také uvnitř země proti sobě silnou opozici, která by skončila smířením s Irákem, a tak by jeho vláda nabyla větší stability. Odpadem obou zmíněných arabských zemí od Khomeiniho by pak Irán - (aspoň se tak myslí) - byl povolenější ke skončení konfliktu s Irákem vyjednáváním. Washington by rád viděl takové zeslabení Iránu v důsledku smíření Sýrie s Irákem; obává se totiž toho, že vítězstvím nad Irákem by se přičiněním Khomeiniho Iránu fundamentalistická revoluce rozšířila do zemí olejářského Arabského poloostrova, čímž by se pak Irán stal dominantní mocností na Středním východě. - Politici pozorovatelé si ještě kladou otázku, co by se stalo, kdyby opravdu došlo k iránsko - syrskému smíření i ve věci arabsko - izraelského konfliktu. Někteří říkají, že jordánský král Hussein by se pak mohl odvážit na Yassera Arafata, dosavadního předsedu PLO; jiní se však obávají toho, že sjednocený arabský svět by se pak mohl stát neústupnějším a bojovnějším vůči Izraeli.

● ● ●
Washington. — Ve Spojených státech utrpí každoročně asi 22 milionů dětí - (ve věkové hranici od jednoho roku do 14 let - to je každé čtvrté dítě) - nějaký úraz. Z toho počtu asi 10 tisíc dětí následkem úrazu každoročně zemře. Mnohé děti se ze svého úrazu již nikdy úplně nevyhlídí a po celý život nesou následky svého zranění: tak asi 19 tisíc jich utrpí mozkové poruchy a asi 300 jich zůstane paralyzováno. Léčebné výlohy za dítě, které utrpělo vážnější úraz, činí 10 až 250 tisíc dolarů. Na léčení dětí je totiž nutno užít zvláštních metod a není možno u nich užít stejných léčebných metod jako pro dospělé.

Politici vězni zasedali

V sobotu 7. června 1986 se sešla ve Scarborough, Kanada 2. výroční schůze K-231, Klubu bývalých československých politických vězňů v exilu. Byl zvolen výbor Klubu na další roční období, do jehož čela byla znovu zvolena předsedkyně sestra Eda Ottová. Činnost Klubu za uplynulý rok byla schválena.

Činnost K-231 se v budoucnu soustředí na tři oblasti:

1. Pole historicko - dokumentační: Politici vězni jsou živí svědci barbarských zločinů komunistického režimu. Mohou vydat svědectví pro historii, které bude inspirací opozice proti komunismu.

2. Práce sociální: Značná část bývalých politických vězňů doma žije v bídě, opuštěnosti ve stáří a nemoci. Je nezbytné, aby podpůrná akce K-231 fungovala celoročně. Stejně důležité jako hmotná pomoc je vědomí, že naši bratři a sestry doma nejsou zcela opuštěni.

3. Práce politická: Uplynulý rok naší obnovené činnosti ukázal, že politici vězni se mohou stát páteří dalších exilových organizací - nikoli svým množstvím, nýbrž svými zkušenostmi, svou houževnatostí, svou solidaritou a zejména svými kvalitami morálními. Byli jsme svědky jak naše země byla pohlcena komunismem a dokážeme rozeznat příznaky. Máme povinnost varovat před nebezpečím, které hrozí svobodnému světu.

Výroční schůze tedy uložila výboru, aby obstaral finanční prostředky pro podpůrnou akci nemocným a starým politickým

vězňům doma, a to sbírkou, pořádáním výdělečných podniků a další výdělečnou činností. Dále, aby pokračoval ve vydávání časopisu K-231 a rozšířil jeho obsah. Časopis K-231 má hlavní zásluhu o obnovení dobrého jména politických vězňů v exilu. Dále schůze uložila výboru, aby rozšířil spolupráci s ostatními demokratickými organizacemi v exilu v Kanadě, Spojených státech a zejména v Evropě. Schůze je toho názoru, že dialog se současným vedením Svazu bývalých politických vězňů v Kanadě nemůže prospět hnutí politických vězňů. Neztrácí však naději, že dojde k obnovení organizační jednoty politických vězňů a vynaloží v tomto směru zvýšené úsilí.

Konečně se schůze obrací na naše sestry a bratry doma: Když před 38 léty komunismus lží zvítězil v naší vlasti, my jsme to byli, kdo se postavil aktivně na odpor. Zaplatili jsme za to lety strádání, mnozí i svým životem. Metody a stupeň útlatku se mohly mezitím změnit, podstata režimu však zůstává stejná. Tak jako kdysi i dnes jsou ve vězeních mnozí nejlepší Češi a Slováci, kteří se dožadovali základních lidských svobod. Prohlašujeme, že my bývalí politici vězni jsme solidární se současnými oběťmi persekuce a že jejich věc považujeme za svou vlastní. Jsme přesvědčeni, že ani jejich ani naše oběti nebyly nadarmo. Příklad politických vězňů dokazuje, že odhodlaní lidé se mohou postavit na odpor i nejbezohlednějšímu násilí. To je poučení do budoucna a součást našeho mravního dědictví.

Eda Ottová,
předsedkyně K-231

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNSIA

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

/ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

Výsledky 30. kola:

Sparta - Košice	8:1
Ostrava - Cheb	4:0
Olomouc - Vítkovice	6:3
Slavia - Inter	4:1
Trnava - B.Bystrica	1:1
Č.Budějovice - Prešov	2:0
D.Streda - Dukla	0:0
Žilina - Bohemians	0:2

Konečná tabulka sezony 1985-86:

	SKORE:	BODY:
1. Vítkovice	48:32	40
2. Sparta	75:30	37
3. Dukla	60:34	34
4. Olomouc	55:40	34
5. Bohemians	52:37	34
6. Slavia	37:28	34
7. Cheb	49:48	31
8. Ostrava	41:44	30
9. B.Bystrica	34:45	28
10. Trnava	25:32	27
11. D.Streda	27:43	27
12. Prešov	26:45	26
13. Žilina	30:50	26
14. Č.Budějovice	31:46	25
15. Košice	28:45	24
16. Inter	24:54	23

Konečná tabulka:

	SKORE:	BODY:
1. Plzeň	57:25	44
2. Chomutov	42:24	39
3. Ml.Boleslav	52:42	37
4. Č.Lípa	38:31	35
5. Brno	52:31	34
6. Opava	47:46	34
7. Hr.Králové	56:36	33
8. Zlín	37:33	33
9. Poruba	31:32	32
10. Třinec	26:25	29
11. Xaverov	42:50	27
12. Teplice	35:44	26
13. Fr.Místek	28:42	25
14. Tábor	36:35	23
15. Zatec	28:51	21
16. Jablonec	17:77	8

Plzeň postupuje do I. Ligy.
Jablonec sestupuje do druhé národní ligy.

I.S.N.F.L.

Hurbanovo - Nitra	3:0
Púchov - Senica	0:2
Trebišov - Prievidza	3:1
Dubnica - Petržalka	2:1
Humenné - Michalovce	3:2
ZTS Košice - Levice	2:1
Slovan : Stropkov	3:0
Pov.Bystrica - Martin	1:1

14. Stropkov	36:51	24
15. Michalovce	37:60	23
16. Púchov	32:54	18

Nitra postupuje do nejvyšší soutěže. Stropkov, Michalovce a Púchov sestupují do druhé slovenské ligy.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

METRO:LIGA

Výsledky z minulého týdne:

Schwaben - Eagles	0:0
Lighting - Viking	3:0
Eagles - Kickers	5:1
Wauconda - Lightning	3:2

TABULKA MAJOR DIVIZE:

1. Sparta	16:8	14
2. Schwaben	13:7	11
3. U.Serbs	9:7	9
4. Vikings	15:18	8
5. Eagles	14:10	7
6. Kickers	16:17	7
7. Wauconda	9:10	7
8. R.Wawel	11:14	7
9. Lightning	10:14	6
10. Gr. Whita	9:17	6

I. národní liga kopané v Československu

Opava - Tábor	2:1
Plzeň - Chomutov	5:0
Jablonec - Fr.Místek	1:4
Zlín : Xaverov	1:3
Teplice - Hr.Králové	1:4
Č.Lípa - Poruba	3:1
Brno - Ml.Boleslav	5:0
Třinec - Zatec	1:2

Konečná tabulka sezony 1985-86

	SKORE:	BODY:
1. Nitra	84:26	50
2. Slovan	45:23	42
3. Senica	42:34	34
4. Petržalka	47:37	32
5. Hurbanovo	44:44	31
6. Prievidza	39:34	30
7. Levice	36:36	30
8. Martin	37:41	29
9. Pov.Bystrica	40:41	28
10. Humenné	38:52	28
11. ZTS Košice	42:45	27
12. Dubnica	31:41	27
13. Trebišov	34:45	27

**Buy U.S.
Savings Bonds**

Do ukončení jarní sezony zbývají k sehrání následující zápasy:

Eagles - Lightning
Wauconda - U.Serbs
U.Serbs - Kickers

M.S. 1986 SKONČENO
Argentina-Západní Německo
Ve finálovém utkání o mistra světa Argentina porazila Západní Německo a tím po druhé získala tento světový šampionát.

Přeplněný stadion v Mexico City viděl Maradonu v nejlepším světle, zatímco brankář Tony Schumacher, opora družstva Záp. Německa úplně zklamal.

Mezi diváky byl také kancléř Záp. Německa Helmut Kohl, který přiletěl pográtulovat hráčům své země za jejich výkon a získání druhého místa.

Argentinský prezident Raul Alfonsín, přivítal všechny své hráče ve svém paláci v Buenos Aires.

XIII. Mistrovství světa shlédlo dohromady 2.406.000 diváků na hřištích v Mexiku, a další miliony či triliony u svých televizorů po celém světě.

Příští XIV. mistrovství světa bude v červnu r. 1990 v Itálii. Vedoucí italského svazu Luca Montezedo, který byl svědkem celého mistrovství v Mexiku, prohlásil, že se hodně věcím v Mexiku přiučil, a že se Itálie přičiní aby i XIV. Mistrovství světa skončilo se stejným úspěchem.

Z historie mistrovství světa v kopané

kde bylo hráno a výsledky z finálových zápasů

I.V Uruguay - 1930
Uruguay - Argentina 4:2

II.V Itálii - 1934
Itálie - ČSR 2:1 (n.č.)

III. Francie - 1938
Itálie - Maďarsko 4:2

IV. Uruguay - 1950
Uruguay - Brazílie 2:1

V. Švýcarsko - 1954
Záp. Německo - Maďarsko 3:2

VI. Švédsko - 1958
Brazílie - Švédsko 5:2

VII. Chile - 1962
Brazílie - ČSSR 3:1

VIII. Anglie - 1966
Anglie - Záp. Německo 4:2 (n.č.)

IX. Mexico - 1970
Brazílie - Itálie 4:1

X. Záp. Německo - 1974
Záp. Německo - Holandsko 2:1

XI. Argentina - 1978
Argentina - Holandsko 3:1 (n.č.)

XII. Španělsko - 1982
Itálie - Záp. Německo 3:1

XIII. Mexiko - 1986
Argentina - Záp. Německo 3:2

XIV. Itálie - 1990
(Poznámka: n.č. v nastaveném čase).

NEJLEPŠÍ STŘELCI ZE VŠECH MISTROVSTVÍ

1930-Stabile Argent.	8
1934-Nejedlý, ČSR	4
-Schiavo, Itálie	4
-Conen, Německo	4
1938-Leonidas, Braz.	8
1950-Ademir, Braz.	7
1954-Kocsis, Maďarsko	11
1958-Fontaine, Francie	13
1962-Jerkovic, Jugos.	5
1966-Eusebio, Port.	9
1970-Mueller, Německo	10
1974-Latto, Polsko	7
1978-Kempes, Argent.	6
1982-Rossi, Itálie	6
1986-Lineker, Anglie	6

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

NAVŠTIVTE

JOHNNY'S MORAVIA RESTAURANT in Lyons, Illinois

8744 W. Ogden (3 blocks west of First Ave.)

Budete překvapeni chutnou českou domácí kuchyní při velice přístupných cenách a vzorné obsluze.

- DENNĚ PŘIPRAVOVANÉ SPECIALITY
- TAKE OUT ORDERS
- VÝBĚR IMPORTOVANÝCH PIV
- CATERING SERVICE

Otevřeno denně
kromě pondělí:
11:30 a.m. - 8:00 p.m.

Na Vaší návštěvu se těší
noví majitelé Jiriš & Ludvík

☎ 447-6776

EVROPSKÁ KOPANÁ
INTER-POHÁR

Čtyři mužstva z ČSSR zahájila soutěž v interpoháru, který byl rozdělen na 12 skupin po čtyřech mužstvech.

V pate skupině je Olomouc, v desáté Vítkovice, v jedenácté Slávie a ve dvanácté skupině hraje Cheb.

JEDNOTLIVÉ VÝSLEDKY

Olomouc-Vařava	3:0
Gotebork-Cheb	1:1
Vítkovice-Sofia	1:3
Slavia-Ferencvaros	2:0

ČSNRA - ODBOČKA „28. ŘÍJEN“
pořádá

TENISOVOU SOUTĚŽ

pro krajany a exulanty československého původu

V SOBOTU dne 6. ZÁŘÍ t.r. na hřištích Morton - West High School, Harlem & 24. ulice, Berwyn.

Soutěžít se bude:

- 1) v pánské dvouhře
- 2) v dámské dvouhře
- 3) v pánské čtyřhře
- 4) v dámské čtyřhře
- 5) ve smíšené čtyřhře

Zveme všechny činné bráčky a hráče v chicagské metropolitní oblasti k účasti na této soutěži. Jednotlivcům, kteří mají zájem o kteroukoliv čtyřhru a nemají spoluhráče, bude partner vylisován před zahájením soutěže.

Zápisné je \$5,- za jednotlivce, \$10,- za dvojici.

Přihlášky přijímá: Ota Karásek, 2712 S. 58th CT. Cicero, IL 60650, ☎ 656-9581.

(V případě nepříznivého počasí se soutěž odkládá na neděli 7. září 1986, případně o týden později.)

Za předsednictvo

Odbočky „28. říjen“ ČSNRA
Rozina Nehasilová
předsedkyně

Dokumentace
pro konferenci o t.zv.
CSCE process, která se
bude konat ve Vídni
v listopadu 1986

V těchto dnech byla americké delegaci předána naše dokumentace pro konferenci ve Vídni o letošním podzimu, kde se bude hodnotit plnění - či neplnění - ustanovení Helsinské dohody. Devadesátistránkový svazek dokumentů se opírá o hlavní principy helsinského Závěrečného aktu. Dokumenty Charty 77 a VONSu podávají důkaz o tom, jak československá vláda porušovala - a nadále porušuje - za poslední tři roky - (od konference v Madridu) - to, co v r. 1975 slavnostně podepsala.

Dokumentace zahrnuje 9 stránkové celkové zhodnocení situace v Československu a zakládá se na těchto dokumentech Charty 77:

1. Principle VIII. - sebeurčení národů - dokument Charty č. 20/85 k 17. výročí 21. srpna;

SMETANOVA
„PRODANÁ NEVĚSTA“
V OKLANDU, CAL.

„Opera Okland“ - v předměstí San Franciska nastudovala Smetanovu „Prodanou nevěstu“ a s velkým úspěchem ji provedla na své scéně. Kritik v „Chronicle San Francisco“ píše, že představení bylo příjemným potěšením pro oči, sluch a ducha. Je to prý opera, v níž není žádná vražda ani žádné mocenské intriky. Konzervativní výprava byla výhledem do české vesnice z konce minulého století. Již sama světoznámá předehra byla koncertně zahrána. Mezi sólisty nejvíce vynikl Kecal Johna Mac Allistra. Také ostatní sólisté se zhostili úloh dramaticky i pěvecky velmi dobře. Početný sbor vynikl. „Pravý americký medvěd“ rozesmál diváky. Dirigent Monroe Kamouse řídil operu svižným tempem. Děkujeme pořadatelům, že tímto světoznámým Smetanovým dílem zase připomněli svým posluchačům existenci našeho národa i jeho současnou nevolbu pod loutkovým režimem komunistické Moskvy. J.Š.

dokument Charty č. 16/86 - právo na volby; dopis Václava Havla generálnímu prokurátorovi ČSSR o své cestě na Slovensko v r. 1985, který byl uveřejněn ve Washington Post 1. prosince 1985 pod titulem: „How the Secret Police and I Spent My Vacation.“

2. Principle VII. - lidská práva - dokument Charty č. 11/85 - diskriminace v zaměstnání; dopis Jiřího Gruntoráda krajskému generálnímu prokurátorovi ve věci „ochranného dohledu“; deseti stránkový seznam československých občanů, kteří jsou t.č. buď ve vězení, nebo šikanovali a pronásledováni čs. úřady pro své přesvědčení; dokument Charty č. 24/85 k budapešťskému Kulturnímu

fóru a pojednání o československé samizdatové literatuře; dokument Charty č. 20/84 - právo na informaci a dokument Charty 77 č. 15/86, který vyjadřuje stanovisko Charty k tragedii v Černobylu; dokument Charty předaný konferenci v Bernu dne 21. května 1986; dokument Charty č. 25/85 o plánovaných restrikcích čs. vlády ve věci cestování do Maďarska; protestní dopis 11 československých občanů ve věci jedné rozdělené rodiny, který byl odeslán konferenci v Bernu; dále sdělení ve věci styků zaměstnanců Československé akademie věd s cizinci; dokumenty, které čs. vláda vydává čs. občanům, kteří požádali o emigraci.

3. Ve věci slíbených úprav čs. zákonů, aby odpovídaly přijatým zásadám v mezinárodním jednání - dokument Charty č. 7/85 - návrh na úpravu čs. zákonů; dále dokument Charty č. 19/85 k 10. výročí podepsání Helsinské dohody a dokument Charty č. 9/86 k 10. výročí přijetí do čs. legálního systému Mezinárodní charty o nezadatelných lidských právech.

4. V dokumentaci také byly znovu předloženy návrhy Charty, které připravila v r. 1979 pro konferenci ve Vídni, dále Bílému domu, Helsinské komisi a zaslán NATO do Bruselu a některým západním delegacím.

-afa-

Úmrtí oznámení

Naším přátelům a známým, kteří jej znali v zármutku oznamujeme, že na Boží zavolání se náhle vrátil do Stvořitelovy náruče můj manžel, pracovitý otec, dědeček, bratr, švagr a strýc, pan

Rudolf Chladil

Narodil se 5. září L.P. 1907 ve Steyeru v Rakousku a do USA přišel po dlouholetém pobytu v Brazílii; všude dovedl uplatnit své poctivé truhlářské řemeslo a výrobce nábytku.

Zemřel náhle ve svých téměř 79 letech v Chicagu 27. června 1986 a ve čtvrtek 1. července 1986 měl pohřeb z Chrástkova pohřebního ústavu (6301, W. Čermak Rd, Berwyn, Ill) na Český národní hřbitov, kde jsme uložili jeho tělo k věčnému spánku do rodinné hrobky.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenu v tiché modlitbě.

Anna Chladilová, manželka;
Anděla, Anita, Rudino a Ludmila, děti;
Marie a Františka Chladilovy, sestry;
Josef Chladil, bratr v Rakousku

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Dotlouklo navždy to dobré srdce,
klesly studené ty upracované ruce;
Anděl smrti políbil tu milou tvář.

V naší chicagské oblasti všem exulantům známý krajan Jožka Jakubíček s rodinou v zármutku oznamuje všem svým přátelům, kamarádům, sportovcům a známým, že mu ve vlasti zemřel jeho starostlivý otec, dobrácký dědeček, pradědeček, švagr a strýc, pan

Václav Jakubíček
býv. rolník a obchodní zástupce

Narodil se 8. října r. 1899 v známé obci Hrušky u Břeclavi na Moravském Slovácku.

Zemřel po dlouhé nemoci 18. června 1986 a po zádušních bohoslužbách v kostele Sv. Bartoloměje byl pohřben v sobotu 21. června na místním hřbitově.

Budeme na něho vzpomínat při našich pravidelných českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, v sobotu 12. července 1986 v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenu s námi v tiché modlitbě.

Liběna Vyhnálková s rodinou, dcera;
a synové: Jan, Václav, Josef, Jaroslav, František, Jiří a
Vojtěch s rodinami.

I
M
P
O
R
T
E
RVALASSKÉ
PAPUČE

dotrud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Předseda rakouské biskupské konference, solnohradský arcibiskup Berg, předal ve čtvrtek 10.4. sv. Otcí pozvání na další návštěvu Rakouska. Býv. vídeňský arcibiskup kard. König byl v dubnu v USA. Pozvali ho tamější university, aby přednášel o náboženské ne-svobodě ve východních zemích.

Kongr. Školských bratří zal. 1680 sv. Jan Křtitel de la Salle pro výchovu mládeže; má asi 10,000 bratří pracujících v 82 zemích. Kdysi existovali i v naší vlasti, a ctih. bratr Kozák, náš věrný čtenář, působí dodnes jako misionář v Hongkongu.

Milánský arcibiskup, kard. Martini, S.J., zahájil v neděli 23.3. slavnou mši sv. oslavy 600. výročí milánského dómu. Byly tam totiž několik dní předtím ukončeny restaurační práce, které trvaly 18 let. Současně byl v tomto výročí zahájen tzv. ambroziánský rok (sv. Ambrož byl arcibiskupem v Miláně) mimořádně povolený sv. Otcem. Oslavy vyvrcholí 3. nedělí v říjnu - svátek posvěcení oltáře - a ambroziánský rok skončí o vánocích.

Banskobystrický biskup Msr. Feranec se 14.3. m.r. dožil 75 let. Při té příležitosti podal demisi, která prý nebyla přijata.

Konference evropských církví (nekatolických - KEK - má 116 členských církví) vydává publikace anglicky, francouzsky a německy. Letos poprvé vyšla publikace v ruštině: přípravná teologická příručka pro IX. shromáždění.

Bratrstvo sv. Pia X. si bez písemného svolení chce postavit budovu pro bohoslužby v Sionu, kde nedostal povolení ani P. Epiney pro společnost „Pro fide catholica“ (Pro katolickou víru). Zatím si bratrstvo postavilo kostel v Riddes (VS) - také bez biskupova povolení (Sion a Riddes jsou ve Švýcarsku.).

Sv. Otec jmenoval novým

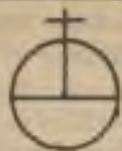
apoštolským nunciem v Itálii Mons. Poggiho, jenž byl dosud nunciem pro zvláštní úkoly - hodně cestoval do východních zemí a byl vedoucím delegace Sv. Stolce pro stálé pracovní styky s polskou vládou. Na jeho místo jmenoval dosavadního apoštolského pro-nuncia v Bělehradě, arcibiskupa Františka Colasuonno.

Sv. Otec jmenoval kardinála Jozefa Tomka, pref. kongregace pro evangelizaci národů, svým zvláštním delegátem na jubilejní oslavě stého výročí od smrti 22 ugandských mučedníků, která se konala v hlavním městě Kampale a vyvrcholila 3. června v den svátku sv. Karla Lwangy, prvního z těch mučedníků.

Sv. Otec se setkal 19. dubna s členy delegace svazu sovětských novinářů, která přijela na pozvání italských novinářů. S osmi zástupci Sv. Otec srdečně pohovořil, mluvilo se většinou o lidských problémech a o užitečnosti podobných styků pro další vzájemné porozumění. Sv. Otec mluvil střídavě rusky, polsky a italsky.

18. dubna zemřel v Římě Otec Vincent Tomek, který byl od r. 1947-67 generálním představeným piaristů. Pocházel z východoslovenského Plauče, nar. se tam r. 1892. Mezi dvěma válkami pracoval v Mad'arsku a za svého pobytu ve věčném městě udržoval srdečné styky se slovenskými bohoslovci a kněžími - mluvil dokonale slovensky.

Sv. Otec přijal v pondělí 24. března asi 400 vysokoškoláků a patrně i profesorů ze 400 vyšších škol z 40 nebo 42 zemí, kteří se v Římě zúčastnili XIX. sjezdu „UNIV 86“, uspořádaném Ústavem pro mezinárodní univerzitní spolupráci. Stalo se to díky iniciativě univerzitních a kulturních institucí různých zemí, řízených členy OPUS DEI. Papežův projev často pře-

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

rušoval potlesk.

Na úterý 25. března připadlo 100. výr. narození patriarchy Athenagorase, občanským jménem Aristoteles Spirou. Od začátku své kněžské služby projevoval ekumenické snahy. Cařihradským patriarchou byl zvolen v listopadu 1948. Sám nazýval ekumenický dialog dialogem lásky, nezanedbával však ani vlastní teologický dialog - tedy dialog pravdy. Styky pravoslavných s Římem byly za jeho vlády podstatně rozšířeny a upevněny. Athenagoras II. zemřel v Cařihradě 7.7.1972. V lednu 1964 se setkal v Jeruzalémě s Pavlem VI., pak byl Pavel VI. v Cařihradě a Athenagoras ve Vatikáně. (Setkání v Jeruzalémě bylo v domě našich čs. Otců těšitelů, kteří jej pronajali Vatikánu pro sídlo internuncia.).

Američtí katolíci a židé dali dohromady vyučovací program na tři roky o holocaustu, systematickém vyhlazování židů nacisty za II. svět. války. Bude se vyučovat ve farních školách, seminářích a jiných amer. katol. institucích. Kursy vede tajemník bisk. konference pro židovsko - křesťanské vztahy Evžen Fischer a rabín James Rudin, odpovědný za mezináboženské vztahy v americkém židovském výboru v New Yorku. Jistě je dobré, aby si katolíci uvědomili hrůzu nacismu pro židy (i pro katolíky), ale není dnes Církev bezprostředně ohrožená komunismem? Kdo seznamuje katolíky s metodami této nepřátelské ideologie i uvnitř Církve samé?

Polský architekt Česlav Bielicki je jedním z cca 7 polit. vězňů, kteří zahájili koncem dubna hladovku. Obvinili ho z vedení podzemního vydavatelství. Tě. je v nemocnici vězení Rakowiecka ve Varšavě, uvězněn bez soudu a práva na návštěvy. Ztratil 32 kg - od listopadu ho uměle živí a jeho zdravotní stav je vážný.

Italská Charita sesbírala a vydala 18 papežových poselství o světovém míru od papežů Pavla VI. a Jana Pavla II. První vyšla k I. světovému dni míru 1968. Hlavní témata poselství: mír je Božím darem, ideálem, který se dá uskutečnit, nekonečnou hodnotou, ovocem nového srdce, výsledkem společného úsilí lidí dobré vůle, úzce spojen s lidskými právy, smířením, bratrstvím, spravedlností, životem, prav-

dou a dialogem.

Papežská misijní díla vydala v r. 1985 asi 82,5 mil. dolarů hlavně k podpoře katechetů. Finanční příspěvky pro misie vzrostly, letos v dubnu bylo již vydáno 86,7 mil. dolarů.

11.4. posvětil sv. Otec nové bronzové dveře tajných vatikánských archivů a vatik. knihovny. Dveře zhotovil umělec Gismondi a věnovala je ke cti kard. Alfonse Sticklera, S.D.B., knihovníka a archiváře Svaté římské Církve rakouská obchodní, průmyslová a živnostenská komora. Stickler je Rakušan.

Novým biskupem australské diecéze Darwin je P. Colins; před vstupem do semináře byl 7 let městským strážmistrem. Je členem kongregace misionářů Nejsv. Srdce.

Od 8.9. bude novým rektorem Gregorians (slavné papežské university, vedené jezuiti) v Římě P. Gilles Pellan, T.J. (55 let - Kanad'an).

Pařížský katol. rozhlas „Radio Notre Dame“ zřídí v září t.r. „sbor Radio Notre Dame“, který bude zpívat při bohoslužbách a některých nábož. vysíláních.

Nizozemská biskup. konference vydala pastýřský list v němž žádá věřící, aby se o svatodušních svátcích modlili za pronásledované křesťany ve světě: ČSR, Již. Afrika (?), Latinská Amerika, Libanon aj.

Mnoho věřících se zúčastnilo o půlnoci ze soboty na neděli, 3.-4.5. pravoslavných velikonočních obřadů v katedrále Tří Králů (Epifanie) v Moskvě za přítomnosti patriarchy Pimena.

Před sto lety vznikl za stávkou v Chicagu r. 1886 První máj. Dělníci žádali 8 hod. práci denně.

Ještě k úmrtí P. Feřta. Je pohřben na římském hřbitově Campo Verano. Jeho pohřbu se zúčastnil také kard. Tomko, biskupové P. Hrušovský a P. Hnilica a P. Špidlík, provinciál českých jezuitů, žijících za hranicemi.

V pátek 11.4. oslavili na Rennwegu ve Vídni večerní mši sv. za vlast 120. výr. Jednoty sv. Metoděje. Sloužil jí P. Müller s dalším knězem za jemného doprovodu kytar. Mše sv. se zúčastnil i 50 členný sbor „Foerster“ z Brna, který velmi pěkným vystoupením zakončil svůj 14 denní zájezd po Evropě a po mši sv. se vracel domů. P. Müller je přivítal a poděkoval jim a P. Dominik řekl po mši sv. pár slov. Jednotě poděkoval za

vykonanou práci, zmínil se o škole a prosil, aby se na českou řeč nezapomínalo.

Sv. Otec zaslal poselství brazilské bisk. konferenci, která zasedala po 24 dní v Itaici. V poselství je zmínka o novém dokumentu o teologii osvobození. Sv. Otec zdůrazňuje, že teologie osvobození je nejen vhodná, ale i užitečná. Má být novou etapou, ale ve shodě s učitelským úřadem Církve, zejm. s nedávnými dvěma instrukcemi posvátné kongregace pro Nauku víry. Církev v Brazílii může podle jeho slov na tomto poli hrát důležitou roli, a má mít stále na mysli sociální učení Církve. Věřící asi zmate fakt., že jednou instrukcí se teologie osvobození odsoudí a pak zase pochválí.

Na světě je asi 40 milionů slepých lidí.

8.5. oslavila Coca Cola sté výročí.

Švýcarský soud dovolil promítat veřejně film „Strašidlo“, v němž se pornografickým a rouhavým způsobem hanobí Kristus. Kde jsou protesty katolíků a protestantů? A hlavně strážců víry, biskupů?

Jedna paní prý viděla Kristovu tvář na průčelí domu u paraguajského města Villarica, 200 km jižně od hl. města Asuncion. Místní biskup vyzval věřící své diecéze k opatrnosti.

Kancléř NSR Helmut Kohl, věnoval za návštěvy Indie v dubnu při setkání s Matkou Terezou 50 tis. DM misionářkám Křesťanské lásky. Mají přes 2,500 sester v 350 řeholních domech v 80 zemích ve všech světadílech. 1,500 sester je Index.

Podle Kathpressu je katolická víra v ČSR, hl. na Slovensku, živá a mocná. Připustil to nedávno býv. federální ministr pro církevní záležitosti Karel Hruza v řeči k zaměstnancům státních nakladatelství. V r. 1984 bylo z dětí narozených na Slovensku, pokřtěno 72 % a v celé republice asi 31 %. ČSR neuveřejňuje statistiky o počtu věřících, ale sleduje statistiky o křtech, cír. sňatcích a pohřbech, které se musejí hlásit úřadům. Veřejnost tyto statistiky nezná, jen užší kruhy komunistů; v r. 1984 bylo na Slovensku 53 % cír. sňatků a 80 % cír. pohřbů, v celé republice 16 % a 51 %. Hruza připisuje vysoké procento cír. pohřbů nezájmu odborářských organizací a penzistů. Většina obyvatel chodí do kostela, přistupuje k svátostem a zachovává náboženské zvyky.

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Kritizoval i kněze, kteří bojují proti „našemu materialistickému světovému názoru“. (Což je jejich povinnost!) - Podle záp. tisk. agentur se na Slovensku sebralo velmi mnoho podpisů proti nové úpravě zákona o přerušení těhotenství. List, odevzdaný 3.3. min. předsedovi SSR Colotkovi a předsednictvu nár. rady měl 1518 podpisů (ale zřejmě víc), kopie dostal kard. Tomášek a slovenští biskupové. Hrozí se dokonce referendem, nestáhne-li slovenská vláda pozměňovací předlohu a poslanci SNR zákon odhlasují. O podobných akcích byly dosud zprávy jen z Litvy. Věřící se obávají, že právo ženy, dát na státní útraty usmrtit zárodek do 12. týdnu po početí, by byl pro mnoho těhotných žen pokušením a jsou ohroženi i věřící porodníci. Odmítnout udělat potrat by je totiž mohlo stát lékařský diplom.

Dne 27.4. vykonal sv. Otec pastýřskou návštěvu ve farnosti sv. Řehoře VII; setkal se tam s Albánci, žijícími v Římě, a promluvil k nim.

Rumunům se vede stále hůř. Od 17.3. nesmí rumunský občan mluvit s cizincem bez povolení policie, které musí pak referovat, o čem se mluvilo. I šíření náboženské literatury je přísně zakázáno. Je tam největší bída ve východních zemích, větší než v Polsku.

Sv. Otec pojedje začátkem července do Kolumbie. „Pomoc trpící Církvi“ (P. Werenfried) zaslalo ve spolupráci s papežským dílem pro děti 150.000 výtisků Bible pro mládež. Od r. 1979 byly tyto bible výtiskem v 33 jazycích v nákladu 10,7 mil. výtisků. 33. jazyk byl Luo, kterým se mluví v Keni.

Sv. Otec sloužil 6.5. v 7 hod. ve své soukromé kapli mši sv. pro švýcarskou gardu, jejich rodiče a přátele; 31 nových členů složilo odpoledne přísahu věrnosti papeži, jeden z nich v rétorománštině. Gardu založil v r. 1506 Julius II. - před 480 lety, a 6.5.1547 při ochraně Klementa VII. za jeho útěku do Andělského hradu před žoldněří Karla V. jich 147 padlo. Je to známé Sacco di Roma (Plnění Říma), je „svátkem“ Švýcarské gardy a v ten den skládají „noví“ slib věrnosti.

Polští biskupové skončili 3.5. valné zasedání v Čenstochové. Mj. připomněli 30. výr. legalizace umělého potrátu v Polsku a její dramatické následky. Žádají její zrušení. - Polský primas Glemp vykonal u příležitosti 150. výročí polské misie v dubnu návštěvu ve Francii. Pozvala ho tamní bisk. kon-

ference a polská katol. misie. Poprvé byl ve Francii v květnu 1984. - S Polskem se rozloučil návštěvou novým apošt. nunciem v Itálii, arcib. Poggi, dosud nunciem se zvl. posláním. Zúčastnil se i mariánské pouti v Čenstochové 3.5. a přijal ho prezident Jaruzelski, ačkoliv o přijetí nežádal.

V létě předloží zprávu o činnosti národ. komise pro kontrolu pornografie, zřízená prezidentem USA Reaganem, aby vypracovala a navrhla nové předpisy. Jeden z členů, katol. kněz Bruce Ritter, prohlásil v interview, že šíření pornografie je vážným problémem země. Obchodníci teď vydělávají - podle komise - ročně 5-7 bil. dolarů.

V bavorském městě Tutzing se konalo 3.-6.4. kolokvium na téma „Sinti a Roma“, právní status a vyhlídky evropské menšiny. Jedná se tu o nomády, zejm. cikány a vyšla výzva círk. organizací a Světové radě církví, aby podporovaly cikány ve sporných situacích a snažily se, aby nomádi dostali menšinový status. Byla to 1. schůzka nomádů z různých zemí s nekatolickými círk. zástupci. Mluvilo se hl. o diskriminaci cikánů.

26.-29.9. se koná do Lurd put' nemocných rakovinou i těch, kdo už rakovinu měli.

Irská vláda vyhlásí referendum o zrušení či zachování 41. čl. ústavy, kterým se zakazuje rozvod. Na schůzce s min. předsedou Fitzgeraldem zaujali irští biskupové odmítavý postoj vůči povolení rozvodu, který by podle nich měl zhoubný vliv na manželský a rodinný život. Referendum se bude konat asi koncem června.

Sdružení slovenských katolíků v USA oslavilo 20.4. ve Felixbergu v Pensylvanii 75. výr. své činnosti. Oslava se konala v kostele Božského Srdce Páně, kde působil zakladatel sdružení P. Jozef Murgaš. Mezi hosty byl i kard. Tomko.

24.4. zahájili augustiniáni slavnostně jubilejní rok 1600 let od obrácení sv. Augustina a úmrtí jeho matky sv. Moniky. Hl. slavnost byla v přítomnosti gener. představených augustiniánských řeholí v italském městě Pavii, kde jsou uloženy tělesné pozůstatky velkého světce a círk. učitele Augustina.

Italští kapucíni otevřou brzo řeholní dům v arcidiecézi Cotonou, hl. městě Beninu, záp. Afrika; dosud pracují v 19 afrických státech.

Papežská universita sv. Tomáše Akvinského - Angelicum, vedená dominikány, má letos 1118 studentů z 74 národů. V I. akad. roce 1909/10 jich měla jen

120.

Nový zákon vyšel v řeči swahili pod názvem „Agano Jipya“. Je to výsledek několikaleté práce. I. vydání o 50.000 výtiscích bylo vtištěno ve Španělsku. Je určeno pro lid, mluvící tímto nářečím v Zaire. Má se tisknout i katolické Písmo sv. v tomto nářečí Biblia Takatifu. Dosud byla jen jediná bible v indiánském nářečí Kol v Mexiku. Písmo a jeho knihy existují v 1829 řečech tj. o 21 řečí víc než koncem r. 1985. Je to nejvíc překládaná kniha na světě. Nové překlady usnadní rozšíření písma v Barmě, Indii, Haiti, Kamerunu, USA a Papui-Nové Guineji.

VELIKONOCE SV. OTCE 1986

Začaly už tradičním mohutným setkáním s mladými na Květnou neděli. Letos to byl poprvé „Světový den mládeže“, na památku manifestačního „Jubilea“, pouti mladých do Říma v rámci Mimořádného milostivého léta k 1950. výročí smrti Kristovy, a jako památka na Mezinárodní rok mládeže, slavený z podnětu OSN minulý rok. U obelisku sv. Otec posvětil palmové a olivové ratolesti a pak v procesi za 200 chlapci a děvčaty kráčel k oltáři před průčelím baziliky; v promluvě po zpěvu pašijí mluvil o věroučném obsahu Květné neděle a co říká mladým: je to výzva Kristova, aby šli za ním a s ním. Při poledním Anděl Páně připomněl, že letos je Mezinárodní rok míru a znovu zval k účasti, byť jen v duchu, na pobožnosti za mír, kterou svolal do Assisi.

Tradiční byla též dopolední mše svatá na Zelený čtvrtek v kruhu římských kněží - Zelený čtvrtek je den, kdy byla ustanovena „jejich“ svátost, kněžství; při mši svaté Jan Pavel posvětil svaté oleje: nemocných, katechumenů a nejposvátnější „křížmo“, znamenající dar Ducha svatého -, a před ním kněží obnovili své sliby a závazky, které na sebe vzali v den svého svěcení. - Druhou mši svatou měl odpoledne - na památku ustanovení Nejsvětější svátosti - ve své katedrále, v bazilice sv. Jana v Lateráně; po evangeliu o tom, jak Ježíš umyl nohy svým apoštolům, vykonal i on tento obřad, letos pro něj bylo zvoleno dvanáct starších římských kněží. - K Zelenému čtvrtku, jako Dni kněží, adresoval především jim zvláštní list: u příležitosti 200. výročí narození svatého faráře arského Jana Marii Vianneye dává jim ho za vzor jejich života a kněžské služby; poukazuje na to, jak v jeho duchovním životě a kněžské práci měly ústřední

místo Eucharistie a svátost smíření, „zповед“, že přímo planul „vášni“ pro Boží Slovo, kázat a vykládat věřícím pravdy víry. Kněží mají být ochotni přisluhovat věřícím svátostí smíření a také se k Božím tribunálům milosrdenství sami často utíkat. Nikdy konečně nemají ztrácet se zřetele důležitost svého poslání a jeho vznešenost. Jim, kněžím, bude platit jeho modlitba, až v říjnu poklekne u hrobu tohoto jejich vzoru a nebeského ochránce v rámci své apoštolské cesty do Francie. Letošní list je už pátý, který sv. Otec adresuje kněžím k Zelenému čtvrtku.

Na Velký pátek v poledních hodinách jako předcházející léta usedl do jedné zpovědnice v bazilice sv. Petra a asi hodinu zpovídal, aby tak dal příklad kněžím. Podle novinářů se u zpovědnice vystříдалo 11 osob. - Odpoledne sám vykonal velkopáteční liturgické obřady a sešel jako první uctít obnažený svatý Kříž. - A večer byla na programu křížová cesta z Kolosea, v němž asi mnoho prvních křesťanů podalo Kristu svědectví života, na vyvýšeném prostranství před zříceninami chrámu římských bohyň Venuše a Romy, Říma. Mírné vpravdě jarní počasí, které přišlo do Říma po dnech deště a chladna, přivábilo ke Koloseu mimořádně mnoho Římanů i poutníků, zvláště z řad mladých. On sám nesl po italském způsobu kříž ke všem 14 zastavením. Jednotlivá rozjímání připravil letos francouzský novinář a spisovatel, konvertita André Frossard, autor např. knihy, ve které popisuje svou konverzi „Bůh existuje - setkal jsem se s ním“, nebo „Rozhovor s Janem Pavlem II.“. V brožurce v níž byla otištěna jeho rozjímání, byly reprodukcí obrazů 14 zastavení křížové cesty, jak byla oficiálně schválena papežem Benediktem XIV. roku 1741. Obrazy pocházejí od Giandomenica Tiepoly, který je namaloval v letech 1747-49 pro kostel sv. Pavla v Benátkách. V krátkém proslovu po skončení pobožnosti Jan Pavel II. varoval před pseudofilosofiemi hedonismu, materialismu a ateistickými ideologiemi a mluvil o tajemství

Božího Syna, který na sebe vzal nepravosti všech lidí, i lidí dnešního světa.

Při obřadech velikonočního bdění v bazilice sv. Petra posvěcenou vodou sv. Otec udělal svátost křtu 39 čekatelům z 13 zemí; nejvíce bylo z Korey. - Před polednem Hodu Božího stál zase u oltáře před průčelím baziliky, tvářil k náměstí svatého Petra, zaplněnému poutníky jak málokdy. Protože hlavní balkon baziliky je pro neskončené opravy obklopen lešením, pronesl po mši svaté své velikonoční poselství od oltáře: Kristus je náš velikonoční Beránek, který nás chrání před smrtí a umožnil nám přechod od smrti, jíž je hřích, k věčnému životu, který pochází od Boha a je v Bohu, řekl mj., a pak odsoudil zlořády v dnešním světě, jako terorismus, neúctu k životu - nazval je „metodami smrti“ a volal k protiútoky proti smrti se Vzkříšeným Kristem. Požehnané velikonoce přál pak v 49 řečech, také česky: „Kristus vstal z mrtvých. Pokoj vám.“ „Městu Římu a celému světu“. Pak udělal své slavné apoštolské požehnání, které šlo rozhlasem a televizí do všech pěti světadílů.

Na Hod Boží odpoledne odjel na tři dny oddechu na svou letní vilu v Castel Gandolfo. V pondělí v poledne z jejího balkonu pozdravil římské výletníky a turisty a s nimi se pomodlil velikonoční „Královno nebes“. Velikonočnímu pondělí říkají Italové „pasquetta“, „malé velikonoce“, dodal, „nezapomeňme však, že velikonoce jsou stále něco velkého!“

Velikonoční radostné poselství naděje a smyslu lidského utrpení svatý Otec šel hlásat i mezi nemocné v nemocnici svatého Karla, řízené sestrami od sv. Karla Boromejského, „z Nancy“ - z velké rodiny sester „boromejek“, k níž patří i naše sestry boromejky. V proslovu zdůraznil, že každý nemocný je hoden péče, úcty a lásky, protože je Božím stvořením, je vykopen Kristem, je mu obzvlášť blízký, protože je účasten jeho Kříže; proto naprosto není dovoleno se nemocného chtít zbavit eutanazií, i když snad jeho nemoc je nevléčitelná.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

Premek Kocián:

Poslední pocta (Svazek 2)

Poslední pocta je památkem na zemřelé československé exulanty v letech 1948 - 1984, vydaným Konfrontací r. 1985. Autor, Jožka Pejskar, je známým redaktorem, radiovým komentátorem, ale hlavně charakterním člověkem. Narodil se v České Skalici na Náchodsku. Obyčejně se říká, že synové rození ve svérázných krajích země dostávají od Boha punc nadání, nebojácnosti a vlastenectví.

Oknem do Pejskarovy, historicky cenné knihy, je verš Václava Beneše Třebízského o českých exulantech, napsaným před více jak sto lety:

„Těch našich hrobů je na cizí půdě tolik, že se ztěžka všichni shledáme, až anděl do čtyř úhlů světa zatroubí.“

Skutečnost, jak pravdivá, tak také smutná. Prsty listují tiskářskou černí, posledními pomníčky těch, kteří dokončili exilovou cestu, mnohdy trnitou, v prsti, obyčejně daleko od vlasti. Jak rád by člověk, na mnohá místa v knize, položil vavřínovou snítku na důkaz statečnosti - ba hrdinství zesnulých.

Jsou tu všichni pohromadě: Vojáci, umělci, dělníci, vědátoři, sedláci, politici, katolíci, židé, protestanti i nevěřící. 368 stran Čechů a Slováků, vyznavačů svobody, jejichž náhrobní desky tvoří kresby Josefa Mánesa, v úpravě K.R. Matějovského. Jak by bylo krásné, kdyby se naši lidé uměli dát dohromady ještě dlouho před smrtí? Je to možné?

Pejskarova kniha je cenným přínosem nejen pro nás, žijící uprchlíky, ale je a zůstane pramenem pro dějepisce a vlahou douškou pro pozůstalé rodiny. Vážím si Jožkovy práce, odříkání se, houževnatosti a vlastenectví.

Všechna čest, pane redaktore! „Poslední poctu“ vydalo nakladatelství Konfrontace za redakčního vedení Petra Paška. Typograficky připravil O. Špánek, graficky upravil a obálku navrhl K.R. Matějovský. Cena knihy (v USA) je \$36.00, poštovné \$4.00 a lze ji objednat na autorově adrese: J. Pejskar 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, California 92028.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské

1111 S. 61st Ave.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPIŠNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Členem vládnoucí třídy.

V roce 1960 dal prezident republiky československé amnestii. Někdy koncem května nebo začátkem června 1960 přivezli vězně Trochta z Leopoldova, kde se tehdy nacházel, do Ruzyně. Tam mu bylo oznámeno, že i on je omilostněn, ale pod podmínkou, že nebude už nikdy vykonávat svůj biskupský úřad. Musí se zapojit do výrobního procesu a stát se tak konečně užitečným členem socialistické společnosti.

Snad začínaly již kolovat doma i v zahraničí nežádoucí podrobnosti o převýchově uvězněného litoměřického biskupa, snad se tak stalo dokonce pod vlivem nové vatikánské »Ost-politik«, zahájené odvážně novým papežem Janem XXIII. Nevíme.

Trochta se stal po druhé bývalým vězněm; jenže v roce 1945 to bylo o něco veselejší. V roce 1960 Trochta vykročil do deště před vrata věznice s ranečkem svých svršků bez groše v kapse a nevěděl kam. Kdo ho vezme chudáka na noc? Měl si najít práci. Kdo ale vezme na práci bývalého vězně, a k tomu ještě litoměřického biskupa, kterého policie stále sleduje? Smílovala se nad ním jedna stavební firma, národní podnik, a tak Trochta nastupoval denně o šesté ranni ke své nové nádenické práci; nosit cihly, míchat maltu, atd.

Biskup Trochta se stal pomocným stavebním dělníkem. Dosáhl nejvyšší možné hodnosti v komunistickém společenství. Stal se členem slavné dělnické třídy, která byla v Československu u vlády již od roku 1948, a bylo mu dovoleno být hrdý na to, že jeho třída řídí osudy lidstva bezmála na polovině zeměkoule. Litoměřický biskup se stal členem vládnoucí třídy.

Zednickou práci však dlouho nekonal. Volného styku s dělníky využíval Msgre Trochta především k tomu, aby svým novým přátelům pomáhal řešit jejich ideologické a náboženské problémy. Byl proto obviněn, že »narušuje pracovní morálku« a koncem ledna 1961 propuštěn.

Do této doby spadá také jeden významný příběh, o němž se zmiňuje jeden očitý svědek. Msgre Trochta byl na večerní mši svatě v kostele sv. Kříže; ve svém kostele, kde po léta kázával a sloužil mši svatou. Když se přiblížil k oltáři, aby ve sv. přijímání přijal Pána nebes a země, kněz, který rozdával sv. Přijímání, jej poznal a v pohnutí se rozplakal. Rozruch mezi věřícími a sběh lidí a odhalení totožnosti litoměřického biskupa přimělo policii k větší ostražitosti. Dělník Trochta byl zatčen, napomenut, aby nerušil veřejný pořádek. Musel nato změnit pracovní místo.

V následujících měsících pracoval Msgre Trochta v Praze jako pomocný dělník, umývač podlah a natěrač stěn v nemocnici, zametač, údržbář výtahů; spravoval vodovody, klozety atd. Zdá se, že v létě 1961 byl povýšen na továrního dělníka. V dopise ze 13. července 1961 zpravuje svoje představené v Turině, že pracuje 8 hodin denně v holešovické Kovotechně, že může denně privátně sloužit mši svatou a plnit při práci i ostatní kněžské a řeholní povinnosti.

V Kovotechně pracoval dělník Trochta v elektrotechnickém oddělení na instalaci částí velkých vibrátorů pro říční bagry. Byl také často viděn v pražských ulicích s vozíkem, na kterém vozil elektroinstalační materiál. Vedení podniku o něm vědělo a sledovalo jej. Litoměřický biskup plnil však i zde důsledně radu, kterou mu dala policie při propuštění z vězení: »stát se užitečným členem společnosti«. Zaváděl s dělníky užitečné rozhovory o tom, co je nejdůležitější; o smyslu života, o spáse duše, o přípravě na šťastný posmrtný život, atd. Všeobecně, zde v této souvislosti možno říci, že vliv kněžského dělníka byl často na spoludělníky tak velký, že režim mnohému z nich dal raději souhlas k výkonu oficiální duchovní správy, jen aby je měl pod kontrolou.

Když pak se stalo, že jeden mladík z toho závodu se po-

kusil o přijetí do litoměřického nového semináře, byl biskup Trochta obviněn, že ho k tomu podněcoval. Pan biskup se sice proti tomu ohrazoval, ale policii nepřesvědčil.

Na tuto část svého života vzpomínal pan biskup Trochta s láskou a pohnutím: »... tam jsem mohl lépe poznat dělnické prostředí a jeho smýšlení, a mohl jsem navázat tolik krásných přátelství ... A pak, víte, neuškodí ani biskupovi, když si dovede leccos spravit sám «

Nemocen a v důchode.

Koncem února 1962 dostal Msgre Trochta srdeční záchvat. Srdece měl oslabené už z nacistických koncentráků a komunistické věznice tento jeho stav ještě zhoršily. Ani déletrvající ruční práce už pro něj nebyla, i když na práci byl zvyklý. Téměř celý rok 1962 ztrávil biskup Trochta v nemocnici a v domácím ošetření. Byla to pro něj zároveň i doba odpočinku a příležitost k novému způsobu apoštolátu a konání dobra.

Srdečních záchvatů prodělal asi tehdy víc. Po jednom z nich ležel v pražské nemocnici pod Petřínem. Tam za ním chodilo mnoho lidí. 12. září 1962 píše Msgre Trochta do Turina. Děkuje za knihy, které dostal v pořádku po čas svého pobytu v nemocnici a které mu způsobily tolik radosti. Jednalo se o příručky z filozofie a teologie. I zdraví se mu polepšilo. Žádá si také o určité léky potřebné pro svou srdeční chorobu.

Někdy v listopadu 1962 byl Dr. Trochta předvolán na církevní úřad. Jednali s ním s nečekanou zdvořilostí. Nabídl mu jít do důchodu a pobyt v Táboře v Charitním domě, i když na důchod neměl ještě právo (měl 57 let). Bylo to už v době Druhého vatikánského koncilu. Snad k tomu přispěla i všeobecná »koncilní« atmosféra povolnosti mezi církví a režimem, snad si policie přála mít snadnější dohled na jeho činnost. Důchod Msgre Trochty byl skromný; 1100 Kčs (obyčejná uklízečka měla 800 Kčs).

Celý rok 1963 prožil Msgre Trochta v Táboře (ulice 9. května, č. 868) a dojížděl do Prahy na léčení. V září byl na léčení také v Poděbradech. Dne 2. října 1963 děkuje v dopise představeným do Turina za zasláný lék »Eparina«, který mu bude aplikován.

Také do Tábora hrnuly se ovečky za svým pastýřem. Jeden známý si na to dobře pamatuje: »Byl jsem na turistickém autobusovém zájezdě v Jižních Čechách. Bylo to na podzim 1963. Dozvěděl jsem se, že biskup Trochta je internován v Táboře. Byla neděla a tak jsem se rozhodl, že pana biskupa navštívím. Jeden známý kněz mi vysvětlil, kde se dům, v němž je nucený biskupův pobyt, nachází, abych se nemusil vypyávat v městě. Bylo na jedné z hlavních ulic. Nazýval se Květův dům, protože byl po první světové válce darován manželé Květovými pro útu- lek starých a nemocných. Bylo to směrem k nádraží. Tehdy tam žádní laici nebydleli, jen několik starých řeholnic.

Již před biskupem Trochtou tam byl internován biskup Buzalka z Bratislavy, který tam v roce 1961 zemřel. Zároveň s Trochtou tam byl tehdy opat Machálka z premonstrátského kláštera v Nové Říši. Byl tam kaplanem sester a dělal údržbáře.

Bylo mně doporučeno, abych raději oznámil, že jdu navštívit pana opata. V domě totiž byl státní zmocněnec, STB. Ten hlídal biskupy a celý dům. Všechny návštěvy se musely zapisovat do knihy. Vše kontrolováno dle občanského průkazu. Měl jsem štěstí, že správce v domě nebyl. Přišla otevřít starší řeholní sestra. Za chvíli přišel pan opat. Když jsem mu vše vysvětlil, jen se usmíval. Všichni se ptají po něm, ale ve skutečnosti jdou všichni za Msgre Trochtou.

Odvedl mne do prvního poschodí, kde jsem chvíli počkal, než přišel biskup Trochta: Vzal mne do svého pokoje. Byl oblečen v civilu. Byl jsem překvapen jeho dobrou pamětí. Pámoval si lidi, bohoslovce, kněze, i kterému svatému je zasvěcen kostel v té či oné vesnici ... pozval mne na oběd. Byl tam i biskup Zela, který tam byl nedávno převezen ...«

(Pokračování přístě)

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Illegal Suppression of Ukrainian Catholic Church

by Rev. Ihor Mončák, Montreal (condensed)

It is generally accepted that the internal religious life of a Christian Church, particularly that of the Catholic Church should be governed by its own legitimate canonical authority, without the interference of another ecclesiastical or civil body. This is sanctioned by the basic laws of most civilized states. Even the atheistic government of the USSR, as well as the governments of other Communist

countries, pretends to adhere to this principle. In the case of the Soviet Union, this principle is based on the decree issued by its first government on January 20, 1918, and entitled „Freedom of Conscience and the Separation of the Church from the State and of the School from the Church.” Stalin's Constitution of 1936 (sec.124), for example, guaranteed the freedom of religious worship. The Brezhnev Constitution of 1977, grants the citizens of the USSR basically the same rights, i.e., „...freedom of conscience, that is, the right to profess any religion, to perform any religious rites...”(sec.52).

Yet in 1945 the Soviet govern-

ment violated its own constitutional law regarding the separation of State and Church when in interfered in the internal affairs of the Ukrainian Catholic (Uniate) Church by destroying it through terror and violence. In addition, it instigated the Russian Orthodox Church to usurp the authority of the Ukrainian Catholic Church.

A few words about the position of the Russian Orthodox Church during World War II are in order here. Direct attacks upon it by the government and the League of the Militant Atheists ceased in 1942, and the latter was dissolved in 1943. Since the beginning of the War, the remnants of the Church supported the war effort. The Church was rehabilitated in 1943, when its head, the patriarchal *locum tenens*, Sergius, was restored to his rights and elected patriarch at a synod, the first since the Revolution. In 1944 he was succeeded by Archbishop Alexius (Simanskiy) who was elected Patriarch of the Russian Orthodox Church by the Synod of 1945. In 1943 a governmental agency under the Council of Ministers of the USSR, headed by a civilian, was created as a supervisory body over the Church. It was called the Council for the Affairs of the Russian Orthodox Church (since 1965 it has been superceded by the Council for the Affairs of Cults which supervises all organized religious communities in the USSR.) For this rehabilitation and recognition by the Soviet government the Russian Church has been paying with its subserviency to the regime and with its services as an instrument of the state. In this capacity it was used in the liquidation of the Ukrainian Catholic Church.

The signal for the attack on the Ukrainian Catholic Church was given in article titled „With Cross and Sword,” published on April 6, 1945, in the government-run paper *Vilna Ukraina*, where the memory of the venerated Servant of God, Archbishop Andrej Sheptytsky, was maligned. On April 11, all Ukrainian Catholic bishops and most prominent members of the clergy were arrested and imprisoned. Later, those priests, who according to canon law should have succeeded in administering the vacant sees, were also arrested in order to deprive the Church of all leadership, while the faithful and all assets of the Church were handed over to the Russian Orthodox Church.

In order to create some illusion of legitimacy, the secret polici force of the MVD (Ministry of Internal Affairs) tried by

blackmail, persecution, moral and physical terror, to coerce Ukrainian Catholic priests to join the Russian Orthodox Church. Finally, three priests from three different eparchies yielded to such pressure and an Initiative Group for Joining the Russian Orthodox Church was formed.

On May 28, 1945, these three individuals, neither delegated nor authorized by anyone, issued two letters. In one they asked the civil government (rather than the ecclesiastical authority) to confirm this Initiative Group in their action for the annexation of the Ukrainian Catholic Church into Russian Orthodoxy. In the other letter, dated the same day and addressed to the Catholic clergy, they claimed exclusive authority to administer all the affairs of the Ukrainian Catholic Church.

Only later, in the decree issued June 18, 1945, by the Ministerial Representative for the Affairs of the Russian Orthodox Church, did the Soviet Government officially acknowledge the exclusive authority of this Initiative Group over the process of the liquidation of the Ukrainian Catholic Church. Thus a government agency for the Russian Orthodox Church decided the fate of the Ukrainian Catholic Church, but no one bothered about this legal inconsistency, because it served the Communist Party. The Group was even ordered to report to the Representative for the Russian Church the names of all those Ukrainian Catholic priests who refused to acknowledge its jurisdiction. Protesting this obvious violation of the Soviet Constitution, on July 1, 1945, over 300 priests sent a joint petition to the highest authority in Moscow, asking that the Ukrainian Catholic Church be governed according to Church rules and the official Soviet law. The only response was severe persecution of the signatories.

On March 8, 1946, the Initia-

tive Group summoned by personal invitation some 216 cowed rather than consenting priests and 19 layman for a so-called Synod of Lviv. Obviously, this was not a synod of a Catholic Church because no Catholic bishop was present. Nor was it a conference or a gathering of Catholic priests, since it was called and run by a group of 13 people who a fortnight before, on February 22-25, 1946, had officially joined the Russian Orthodox Church.

Even an Orthodox synod, however, cannot be held without the presence of bishops, as was acknowledged by the organizers of the meeting (see the „Counciliar Acts,” i.e., *Diyannia soboru Hreko-katolytskoyi Tserkvy u Lvovi 8-10 bereznia 1946*, Lviv, 1946, p.26.) Therefore, on February 24 and 25, 1946, two of those 13 „converts” were secretly consecrated as bishops of the Russian Orthodox Church and as such they presided at the meeting in Lviv.

Even the procedure of that forced meeting in Lviv on March 8, 1946, did not follow the rules and customs of a synod. There were no deliberations, and the agenda and the resolutions were decided in advance on March 6, 1946, by a coterie of twenty” („Counciliar Acts,” p.33). Two days later, without a single dissenting remark, the annexation of the Ukrainian Catholic Church was officially proclaimed.

Obviously, what was said and declared on that day has no juridical value. The appropriation of the Ukrainian Catholic sees, churches, monasteries and all other institutions by the Russian Orthodox Church was illegal and in violation of all ecclesiastic laws as well as the Soviet Constitution. The Ukrainian Catholic Church, which for the last forty years has been constrained to continue its existence in hiding, has every canonical and civil right to exist, notwithstanding Soviet oppression.

POLICE DEPARTMENT CITY OF CHICAGO PREVENT AUTO THEFT: PROTECT YOUR VEHICLE

Thousands of Chicagoans lose their vehicles each year because they fail to take preventive measures which can make it difficult for auto thieves to steal their property, Police Superintendent Fred Rice said today.

Although Chicago Police recovered more than 80 per cent of all vehicles stolen in 1985, auto theft and attempted auto theft is still a big problem Rice said.

„With the cost of new automobiles at an all time high,” the Superintendent said, „it would behoove citizens to take some simple precautions to prevent auto theft.” The Superintendent made the following suggestions:

1. Lock all windows and doors. Be sure you lock your ignition and take the key with you.

REMEMBER, IT IS UNLAWFUL FOR THE OWNER OR UNAUTHORIZED DRIVER OF AN AUTO TO LEAVE HIS VEHICLE UNATTENDED WITH THE MOTOR RUNNING.

If you lose your vehicle in this way, you will also be ticketed for the above violation.

2. When parking at night, choose a well-lighted area.

3. Be sure you put all luggage, packages or personal articles in the trunk of your auto during the day when stopping for lunch, shopping or on business. Put the articles in your trunk before you get to your destination so you are not observed by thieves.

At night, unpack your auto to discourage thieves from popping the lock and pilfering the trunk.

4. If you leave your auto in a public garage or lot, be sure to

leave only the ignition key. Be indefinite about when you will return for your car. Unscrupulous attendants can steal equipment from a new auto and replace it with old parts if they know how much time they have to work. Also, check your mileage when you leave. This will alert you if someone has driven your car to another location in your absence.

5. Try to mark your car in a special way so you can identify it if stolen by a professional. Although some auto thieves are experts at changing a car's appearance, some owners have been able to reclaim their vehicles because they could prove some identifying mark; for example, engraving their drivers license number on the door or dropping a business card in the slot between the window and door.

6. Engrave your drivers license number on tape decks, CB radios, radio, stereo-player or other equipment.

7. Make use of available anti-crime devices and security systems such as cut-off switches, gasoline line shut-offs, tapered door lock buttons, ignition locks and burglar alarms.

8. Never keep your car „title” or registration certificate in the glove compartment. Leave them at home or carry them in your wallet. These can be changed to fit the description of another stolen auto.

IF YOUR CAR IS STOLEN:

1. Call 911 and report the crime.

2. Give the officer: a) year, b) make, c) model, d) color, e) state and city licence numbers.

Also, the vehicle identification or serial number. This is like a fingerprint to a motor vehicle. It is the most important number for recovering a stolen motor vehicle. This will help police in their identifica-

tion of your car, once found.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

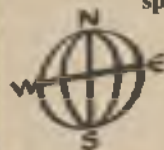
641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

ON INFLUENCING CONGRESS

Most Americans are ready at the "drop of a hat" to speak up for their rights as citizens. But what about stepping forward to fulfill their responsibilities of citizenship?

To assume rights presupposes responsibilities. One cannot have the former without the antecedent of the latter.

We are today blessed with the rights to life, liberty and property because our forefathers assumed the responsibility, in the first place, to fight for them. In the second place, down through the last 200 years they assumed the responsibility to safeguard them for us.

One of our primary responsibilities of citizenship is to maintain a watchful eye on those who represent us in government. We have previously suggested ways to do this. But in general, today the media provides all the avenues necessary to monitor congressional performance.

But once we know what they are doing, we must let our congressmen know what we think about major issues. There is no question but that the most effective way to communicate with your congress is face to face. If it's possible, make an appointment and visit him in Washington or one of his local offices.

Many senators and congressmen are now holding so-called "town hall

meetings" in the State or district. Here is a relatively easy way to speak up face to face.

But most of us will find the only means of communication with, and hopefully, influencing our representatives will be by letter. The Communists and their fellow-travelers have been doing so for years.

A number of years ago it was reported that "Some 10,000 Communists in the U.S. boast that they can get 50,000 letters to members of Congress on any given subject within 72 hours. No one knows better than the Communists the power of letter writing." And they are doing even better today; witness the pressure on congressmen to vote against aid to the Contra freedom fighters.

Here are some suggestions for writing effective letters — and only effective letters will influence.

First, avoid form letters, postcards, petitions, etc. They are not ignored but are discounted. Use your own letterhead and style of writing. Type if

possible, but hand-written letters are most effective.

Start your letter with a compliment. Cover only one issue in a single letter. State your case clearly but briefly, on a single page. Tell them how the matter will affect you, your community or business. Be firm, but polite. Threats or abuse will alienate, not influence.

Be specific in stating your position. Ask for a reply stating his. Be reasonable, ask only for practical action. Thank him when he's right; offer constructive criticism when he errs. Close your letter with a compliment and ask to be placed on his newsletter list.

Both senators and congressmen are addressed as "Honorable" John Doe, for example. Send letters to U.S. Senate, Washington, DC 20510 or House of Representatives, Washington, DC 20515.

Follow these simple rules and you'll be helping to influence your representative.

SUMMERTIME CAN BE FUNTIME FOR BURGLARS WHEN PREVENTION IS NOT PRACTICED

All families look forward to summer vacations and so do burglars because they know they have more time to search for valuables leisurely.

In an effort to help make vacations safe and enjoyable experiences this year, the Preventive Programs Division of the Chicago Police Department has compiled a list of steps that can be utilized by families to secure their homes when planning vacations.

YOUR HOME

1. Have a neighbor pickup mail, literature and other advertisements from your home. Ask them to mow your lawn at least once a week.
2. Cancel newspaper subscriptions and other deliveries until you get back home, or have a neighbor pick them up.
3. Give a trusted neighbor or relative a key so they can check your home periodically.
4. Be sure doors and windows are locked.
5. Use timers in several rooms so lights will go on and off at various times to give the appearance of someone being at home. Have your neighbor change the timer at least once a week if you are going to be gone for a long period of time.
6. Tell your children not to discuss your vacation plans with other children until after you return.

7. Do not use an answering machine while away. It is not difficult to determine your house is vacant if the same message is heard over and over again for a long period of time.

8. Leave your neighbor information as to where you can be reached should there be a need to contact you in case of an emergency.

WHILE ON VACATION

1. Use personal or travelers checks and credit cards - avoid carrying large sums of money. Divide your vacation funds (cash and travelers checks) between husband and wife. If one loses his funds, the other will still have some available.
2. Keep names and phone numbers of relatives or friends on your person in the event of an emergency or accident.
3. Keep your hotel/motel room locked and be sure you know who you are admitting when you open the door. When in doubt, check with the desk.
4. Don't discuss personal information with strangers.
5. Put valuables in the hotel or motel safe ... do not leave them in your room.
6. Be wary of strangers who stop their autos to ask for information.
7. Avoid "Touters", those offering personalized tours, girls, good times, etc. NEVER accompany such persons anywhere.
8. Women should carry their purses close to the body while walking or using public transportation; men should carry

wallets in an inside pocket and cash in a front pocket.

9. Do not accept rides from strangers; never pickup hitchhikers.

10. Don't park or walk through dark, unattended parking lots or garages alone; avoid shortcuts and walkways between buildings, day or night.

11. Lock all windows and lock all doors when leaving your car; never enter your parked car before looking inside to see if anyone is hiding on the floor, front and back.

12. Always transfer clothing, briefcases and other valuables to the trunk of your car BEFORE arriving at your parking location so that they are out of sight.

13. Remain alert at all times - particularly in crowded areas. Thieves often operate in pairs; one may bump or push you while the other is picking your pocket or purse.

KARLIN HALL AND CLUB
Cleveland 5304 Fleet Ave.

- STEAKROAST -
Saturday, July 19, 1986

Food By Chef Joe Dolezal
From 5:30 P.M.

Music By Lew Hladky
Donation \$8.50

Reservations Frank Soukup
☎ 663-8944

"STATUE OF LIBERTY" EXHIBITION AT CHICAGO'S MUSEUM OF SCIENCE AND INDUSTRY

One hundred years of "Miss Liberty" will be celebrated at the Museum of Science and Industry when a traveling exhibition called "Liberty": the French-American Statue in Art and History" will be seen from June 24 through Sept. 1.

Spanning nearly 3,000-sq.-ft., "Liberty" will explore major episodes in the statue's development, examining its many changing interpretations as an icon, and as a symbol of French-American friendship, American immigration, and liberty.

Photographs and models will trace the work of the sculptor Auguste Bartholdi, the technological challenges faced by the engineers Viollette-Duc and Gustave Eiffel, the actual construction of the statue, and the unprecedented campaign on both sides of the Atlantic to influence public opinion and raise

funds for the statue's completion.

In order to emphasize the massive size of "Miss Liberty", the exhibition will feature one of the statue's copper-clad fingers which stands over 6-1/2 feet high.

The exhibition was organized by the New York Public Library and the Official French-American Committee for the Celebration of the Statue of Liberty Centennial. It was developed to complement a larger exhibit which will be on display at the New York Public Library during the summer.

After its stay in Chicago, the exhibition will travel to nine other museums and libraries throughout the United States until December 1987.

The Museum of Science and Industry is located at 57th St. and Lake Shore Dr. Hours are 9:30 a.m. to 5:30 p.m. daily. Open every day of the year, the Museum is handicapped accessible. General admission and parking are free.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
ALL PHONES:
484-0800